உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

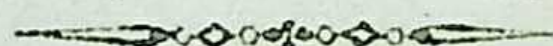
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்ச்

சின்னத்தம்பிப் புலவரியற்றிய

மறைசையந்தாதி

மூலமும்,

பழைய உரையும்.

இவை

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ்

தமிழ்ப்போதகாசிரியர்

S. அனவரதவிநாயகம்பிள்ளை, M. A., L. T.,

அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1912

விலை அணா 5.

முன்னுரை.

தமிழாசிரியர்மாட்டு வான்முறையாகத் தமிழ் கற்கப் புகும் மாணவர் முதலாகக் கற்கத் தகுவனவாயும் அவர்களாற் கற்கப் படுவனவாயு முள்ள நூல்களுளொன்றாய மறைசையந் தாதி இலங்கைத்தீவில் யாழ்ப்பாணத்திற் றிகழ்ந்த சின்னத் தம்பிப் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. அவர் சரித்திர முதலிய வற்றை யறிதற்கு ஆதாரங்கள் இந்தியாவில் சிறிதுமில்லை. இதுவரை வெளிவந்த மறைசையந்தாதிப் பதிப்புக்களும் இவ் விஷயத்தில் மௌனமே சாதித்தன. யாழ்ப்பாணத்து அ. சதாசிவம்பிள்ளை யென்பவர் எழுதி வெளிப்படுத்திய **பாவலர் சரித்திரதீபகம்** என்னும் நூல், தமிழ் நூல்கள் செய்தருளிய புலவர்கள் சரித்திரத்தை அகாராதிமுறையால் விளக்குவது, யாழ்ப்பாணத்துப் புலவர்கள் சரித்திரங்களைக் கொஞ்சம் விசேஷமாக எடுத்துரைக்கின்றது. அதிற்கண்டபடி: "யாழ்ப்பாணப் புலவருக்குள்ளே திலதம்போல் விளங்கிய இவர், நல்லூரில் இருந்தவரும், இற்றைக்கு (1886) முன்பின் கஅ0வருஷங்களின் முன்னே இலங்காதிபதியாய் இருந்த சைமொன்ஸ் என்னும் உலாந்தா மன்னனாற் சேர்க்கப்பட்ட தேசவளமை என்னும் யாழ்ப்பாண நியாயப் பிரமாணத்தைப் பரிசோதனை பண்ணித் திருத்தும் பொருட்டு நியோகிக்கப்பட்ட பல பிரபுக்களுள் ஒருவருமாகிய வில்லவராய முதலியாரது புத்திரர். இப்புலவர் பாலியப் பிராயத்தே பாடும் வரம்பெற்றிருந்தார் என்று சொல்லுவர். வடகரை வித்துவான் ஒருவர் முதலியார்மேற் பிரபந்தம் ஒன்று பாடிக்கொண்டு அவர் உறைவிடந் தேடிவந்து விசாரணை செய்தபோது, தெருவிற் பிள்ளைகளோடு பாக்குக் கட்டி விளையாடிக்கொண்டு நின்ற இப்பாலியப் புலவர்:

"பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்தசெழுந் தாநிறைக்கும்
நன்பூதலத் தோர்க்கு நன்னிழலா—மின்பிரபை
வீசுபுகழ் நல்லூர்ன் வில்லவரா யன்கனக
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்"

என்று தம் பிதா வீட்டுக்குக் குறிப்புச் சொற்றனராம். இவர் பாடிய அந்தாதிகள் இரண்டுள. ஒன்று மறைசை யந்தாதி எனப் பேர்பெறும். நூறு செய்யுட்கொண்ட இது வேதாரணிய ஈசன்மேலது.

"செந்தா தியன்மணிப் பூண்புலி யூரற்குச் சேர்ந்தளித்த
சிந்தாத் தியானஞ்செய் வில்லவ ராசன் திருப்புதல்வன்
நந்தா வளந்திகழ் நல்லைச்சின் னத்தம்பி நாவலன்சீர்
அந்தாதி மாலையை வேதாட வீசற் கணிந்தனனே"

என்றதனால் அவ் வந்தாதிக்கு இவர் ஆக்கியோன் எனல் விளங்கும். மற்றது கல்வளை அந்தாதி. இது சண்டிருப்பாயிலுள்ள கல்வளைப் பிள்ளையார் மேலது. முந்தினதில் நின்று சற்றே கருகல் கொண்டது. மாதிரிக்காய் அதிலொன்றை இவ்விடந் தருவம்.

"கல்வளை யாத விரும்புகெஞ் சேகைய ரோடுறவா
கல்வளை யார்சுனை வாயரக் காம்பல்செங் காவியின்பக்
கல்வளை யார நிலாவீச விள்ளுங் கழனிசுற் றுங்
கல்வளை யானங் குசபாச மேந்துங் கான்புகழே'

இவ்விரண்டு அந்தாதிகளுள் மறைசை அந்தாதிக்கு உடுப்பிட்டி, ஶ்ரீ. ஶ்ரீ. அ. சிவசம்புப் புலவர் உரை இயற்றி அச்சிடுவித்திருக்கிறார். இந்த உரை நயப்பையும் வியப்பையும் "உதய தாரகைப்" பத்திரிகையிற் பேசி இருக்கிறோம்.

ஒருமுறை யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையிற் கனேசையர் வீட்டில் அநேக வித்துவசனர் சபைகூடி இராமாயணத்துக்கு அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயம், அவர் சொல்லமுடியாது மலைத்த ஓர் பாட்டிற்கு இளைஞராதலில் ஓர் கோணத்தில் உளுக்கார்ந்திருந்த இப்புலவர் அர்த்தஞ்சொன்ன திறமைக்காக மகாகனவானுன அவ் ஐயர் பண்டாரக்குளம் என்னும் ஓர் வயலை இவர்க்கு வெகுமதி கொடுத்தனர். சின்னத்தம்பிப் புலவர் என்ற சொற்பொருட்படி சின்னப் பையலாய் இருந்தபோதே சரஸ்வதியின் கடாட்சவீட்சணம் இவருக்கு அகப்பட்டது என்றதற்குப் பின்வருங்கதை சாட்சியாகும்.

இவர் சிறுமையிலே பாடசாலைக்குச் செல்லாது கல்வியை அசட்டைசெய்து மாடுமேய்க்கும் பிள்ளைகளோடு விளையாடித் திரிபவராதலிற் தந்தையார் இவரைக் கண்டிக்க, இவர் அவர் கண்ணுக்குத் தென்படாது ஒளித்துப்போய்த் தாயாரிடம் அன்னம் வாங்கியுண்டு கட்டாக்காலிபோல் மறுபடி பாய்ந்துவிடல் வழக்கம். இப்படித் திரியும்போது ஓர் நாள் வழக்கம் போலப் பிதா இல்லாத நேரம் வீட்டுக்குவந்து போசனம் உண்டு, அவர் முதல் அடி எடுத்து எழுதிவைத்து விட்டுப் போன ஓர் அந்தாதிப் பாட்டை இறப்பி லிருக்கக் கண்டு எடுத்து, அதின் உ-ம் ௩-ம் ௪-ம் அடிகளை எழுதி வைத்துத் தன் பாட்டிற் போயினராம். பிதா வீட்டுக்குவந்து முன் தொடங்கி விட்டுப்போன பாட்டை முடிக்கும்படி ஓலையைத் தேடி எடுத்துப் பாட்டு முடிந்திருக்கக் கண்டு, இங்கே வந்துபோனது யாரென்று மனைவியிடம்கேட்க, அவள் அச்சங்கொண்டு மறைத்தும், பின் நாயகன் நெருக்கத்தால் அந்தப் பேப்பையல் தான் உங்கே வந்தானென்று கூறப், பிதாமகிழ்ந்து இவரைத் தேடி அழைத்து நேசம் பாராட்ட, அப்புறம் இவர் அந்தாதி பாடி முடித்தனர் என்ப. இவரது சுற்றத்தார் நல்லூரிலும்

சண்டிருப்பாயிலும் இருக்கிறார்கள். மானிப்பாய் அச்சியந்திர சாலைத் தலைவருள் ஒருவரான ா. ா. அ. சிற்றம்பலம் என்பவரும் இப்புலவர் வமிசத்தவரே."

இச் சரித்திரக் குறிப்பில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவசம்புப் புலவர் உரையேயன்றி மதுரையம்பதி மகாவித்வானென விளங்கிய சபாபதிமுதலியார் உரையொன்று முண்டு. அவை அருகி வழங்குதலானும், தமிழ் கற்கும் மாணவர்க்கு உரையோடு கூடிய மறைசை யந்தாதிப் பதிப்பொன்று அவசியமாயிருத்தலானும் இது பிரசுரிக்கப்பட்டது.

S. A. P.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைசையந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

அந்தமு மாதியு மில்லா மறைசையி லத்தர்தம்மேற்
செந்தமிழ் நூற்பொரு ளந்தாதி பாடச் சிலம்பிலன்னை
யிந்தன வாணுதற் சுந்தரி யம்பிகை யீன்றெடுத்த
சுந்தர வீரகத் திச்சே தகன்றாட் டுணைதுணையே.

(இதன்பொருள்.) ஆதியும் அந்தமும் இல்லா மறைசையில் அத்தர்தம்மேல் - முதலும் (நடுவும்) ஈறுமில்லாத திருமறைக்காடென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமான்மீது, செந்தமிழ் நூற்பொருள் அந்தாதிபாட - செந்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களிற் புகழ்ப்பொருளமைதற்குரிய வந்தாதியாகிய விதனை யான் பாடும்வண்ணம், சிலம்பில் அன்னை இந்து அன வாள் நுதல் சுந்தரி அம்பிகை ஈன்று எடுத்த - இமயமலையில் அவதரித்தருளிய உலகமாதாவும் பிறைபோலும் ஒளி பொருந்திய நுதலினையுடைய சௌந்தரியத்தையுடையாருமாகிய உமாதேவியார் பெற்றுக் கையின்கண் சீராட்டப்பெற்ற, சுந்தரவீரகத்திச்சேதகன் - அழகிய வீரகத்திச்சேதக விநாயகக்கடவுளது, துணைத்தாள் துணை - இரண்டு திருவடிகளுந் துணையாக நிற்பனவாம்.

(குறிப்புரை.) திருமறைக்காடு - வேதாரணியம். வீரகத்திச்சேதகன் - வீரக்கொலைப் பழியைப் போக்கியருளியவர். ஆதியு மந்தமுமென்றதனால் நடுவும் என வருவிக்கப்பட்டது. தம் - சாரியை. இந்தன வென்பதிற் குற்றுகரங்கெட்டது. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

நூல்.

திருவா ரணங்கு மணமகன் பூசித்த செல்வர்வெள்ளைக்
கருவா ரணங்கு முறும்பண்ணை சூழ்மறைக் காடரிசை
மருவா ரணங்கு திரையாரைப் பாடுமென் வாய்க்கவிதைக்
கிருவா ரணங்குசெய் பூண்முலைப் பாமயி லென்றுணையே.

(இ-ள்.) திரு ஆர் அணங்கு மணமகன் பூசித்த செல்வர் - சீதேவிக்கும் பூதேவிக்கும் நாயகனாகிய திருமாலாற் பூசிக்கப்பெறுஞ் செல்வமுடையார், வெள்ளைக் கரு வாரணம் குமுறும் பண்ணை சூழ் மறைக் காடர் - வெண்மையாகிய சூற்சங்கங்கள் ஒலிக்கும் வயல்சூழ்ந்த திருமறைக் காடென்னுந் திருப்பதியை யுடையார், இசை மருவு ஆரணம் குதிரையாரை - பண்ணமைந்த வேதமாகிய குதிரையையுடைய இச் சிவபெருமானை, என் வாய் பாடும் கவிதைக்கு-என் வாயாற் புகழ்ந்து பாடும் இந்நூல் நிறைவேறும் பொருட்டு, இருவார் அணங்குசெய் பூண்முலைப் பாமயில் என் துணை - பெரிய கச்சினுக்கு அழகு செய்யும் பூணினைத் தரித்த முலையினையுடைய கலைமகள் எனக்குத் துணையாக நின்றருள்கின்றனள்.

(கு-ரை.) திருவாரணங்கு என்பதில் ஆர் - பூமி. கவிதை கருவியாகுபெயர். இது சிவபெருமானைத் துதிக்குந் தமக்குக் கலைமகள் துணையாய் உடனின் றுதவுமாறு செய்யுந் திருவருண் முறைமை கூறியதாம். இவ்வாறு அடியார்களுக்குக் கலைமகள் துணையாவது "ஞானவாணி வந்திறுத்தன ளன்பர் தந்நாவில்" என்பது முதலியவற்றாலுணர்க. இதனைக் கலைமகள் வணக்கமெனக் கொள்ளின் அது சிறப்புப் பாயிரத்தின் பாற்பட்டுப் புறவுரையா மாதலின் நூலின் அகத்தே

கூறுதல் வழுவா மாதலானும் சிவபெருமான் மீது நூறுகவி யியற்றுக வென்னும் நியமத்தில் ஒன்று குறைபட்டு அந்தாதி யிலக்கணத்தோடு மாறுபடு மாதலானும் அக்கருத்துப் பொருந்தாமை யுணர்க. அன்றியும் "என்றுணையே" என்பதில் என் என்பதை வினாவினைக் குறிப்பாக்கி, அருளே துணையாங்காற் கலைமகள் துணை என்ன? துணையன்று, எனப் பொருள் கூறுவார்க்கும் அருளின்வழியே துணையாகிய கலைமகளைத் துணையன்றெனல் உண்மையோடு மாறுபடுமாறும் உணர்க. (க)

என்று டலையொன்று காலனைத் தாக்கி யெழிற்கனக [ஞ்
மன்று டலைச்செய்து வான்பர வைப்பெயர் மண்ணும்விண்ணு
சென்று டலைக்கடை வாயிற் படியினுஞ் சேர்ந்துவைகு
முன்று டலைவைப் பதுமறைக் காட்டி லுறைபரனே.

(இ-ள்.) என்று - எந்நாளோ, ஆடலை ஒன்று காலனைத்தாக்கி - வலியினைப்பெற்ற இயமனை உதைத்தும், எழிற்கனகமன்று ஆடலைச் செய்து - அழகிய கனகசபையிற் றிருநடனம் புரிந்தும், வான்பரவைப் பெயர் மண்ணும் விண்ணும் சென்றுள் - மேன்மையாகிய பரவையாரென்னுந் திருநாமம் மண்ணுலகும் விண்ணுலகுஞ் செல்லும்வண்ணம் வாழ்ந்தவரது, தலைக்கடை வாயிற் படியினும் சேர்ந்துவைகும் - திருமாளிகை வாயிற்படிக்கண் (சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்குத் தூதாகச் சென்றருளிப்) பொருந்தியுமுள்ள, உன்தாள் தலைவைப்பது மறைக்காட்டில் உறைபரனே - உமது திருவடிகளை என்றலைமேல் வைத்தருளுவது திருமறைக் காட்டில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே!

(கு-ரை.) உமது திருவடிகளை என்றலைமேல் வைத்தருளுவது எந்நாளோவெனக் கூட்டுக. தலைக்கடை - ஈருருபிணைந்தபெயர், மாளிகையென்பது பொருளாம். (உ)

பரமரம் பாலிகைச் செம்பவ ளக்கொடி பங்கர்சுரும்
பரமரம் பாணை பெரித்தார் மறைசைப் பதிபர்வரிப்
பிரமரம் பாடிய பொற்கொன்றைத் தாமரைப் பேசுதியோர்
தரமரம் பாவிநெஞ் சேவினை யாங்கருந் தாதினுக்கே.

(இ-ள்.) பரமர் - மேலாயவர், அம்பாலிகைச் செம்பவளக்கொடி பங்கர் - அழகிய அதரம் செவ்விய பவளம்போன்ற பூங்கொடியை யொத்த உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடையார், சுரும்பர் அமர் அம்பானை எரித்தார் - வண்டுகள் பொருந்துகின்ற (மலராகிய) அம்பினையுடைய மன்மதனை எரித்தவர், மறைசைப்பதியார் - திருமறைக் காட்டினையுடையார், வரிப்பிரமரம்பாடிய பொற்கொன்றைத்தாமரை-வரிகளையுடைய வண்டுகளிசை பாடப்பெற்ற பொன்வண்ணக் கொன்றைப் பூமாலையினையுடைய இச் சிவபெருமானை, பேசுதி ஓர்தரம் பாவிநெஞ்சே வினையாம் கருந்தாதினுக்கு அரம் - ஓர்தாமேனுஞ் சிந்திப்பாயாக பாவத்தால் நிறையப்பெற்ற மனமே உனது தீவினையாகிய கடியவிரும்பை அராவி அழிப்பதற்கு அதுவே யரமாகும்.

(ந-ரை.) சுரும்பரமரம்பு என்பதற்குச் சுரும்பாகிய நாணின்கட் பொருந்திய மலரம்பெனினுமாம். பேசுதி என்பது மனத்தின் ஜெழிலாதலாற் சிந்திப்பாயாக வென்னப்பட்டது. வாக்காகிய கருவியால் மனமே பேசுதியெனினு மிழுக்காது. (ட)

கருந்தாதை யன்ன கயவர்தம் மீதிற் கவிதைசொல்லி
வருந்தாதை யாநநன் வேதா ரணியன்வை வேற்குகனைத்
தருந்தாதை தெய்வ மணங்கமழ் சேவடித் தாமரைமேற் [பே.
பொருந்தாதை யோநினை வில்லாவென் சித்தப் பொறிச்சுரும்

(இ-ள்.) கருந்தாதை அன்ன கயவர் தம்மீதில் - இரும்பைப்போலுங் கடினசித்தமுடைய கீழோர்பேரில், கவிதை சொல்லி வருந்தாது-யான் கவிதைகள் பாடிவருந்தாமல், ஐ ஆநநன் - ஐந்து திருமுகங்களையுடையாரும், வேதாரணியன் - திருமறைக்காட்டீசரும், வை வேல் குகனைத் தரும் தாதை-கூரியவேலைத் தரித்த முருகக்கடவுளைப் பெற்ற பிதாவுமாகிய சிவபெருமானது, தெய்வ மணம் கமழ்சே அடித் தாமரை மேல் - திவ்விய வாசனை கமழும் திருவடியாகிய செந்தாமரைமலர்களிடத்து, என் சித்த நினைவு இல்லாப் பொறிச் சுரும்பு - என் மன

மாகிய வறிவில்லாத பொறிகளையுடைய வண்டானது, ஐயோ பொருந் தாது - ஐயோ வீழ்கின்றதில்லை.

(கு-ரை.) பொறி - புள்ளி, இந்திரியம். வண்டுகள் தாமரைமல ரிற் றேனுண்ணச் செல்லுமாறுபோல ஊழ்வினையினாலே என் மனம் சிவபெருமான் றிருவடிகளில் ஆநந்த நுகர்ச்சியின்பொருட்டுச் செல் கின்றதில்லை என்பதாம். (ச)

சுரும்பர வைக்கிசை தாமரை யோவிடந் தொல்புவியோ
கரும்பர வைக்கண் ணியலேது தூதிருட் காலமுல்லை
யரும்பர வைப்பயி லும்வா ணகையல்கு லன்னமென்ன
வரும்பர வைக்கு நடந்தார் மறைசை வரையிறையே.

(இ-ள்.) கரும்பரவைக்கண் இயல் ஏது - கரிய கடல்போலுங் கண்ணிணையுடைய தலைவியின் இயல் யாது?, இடம் சுரும்பர் அவை க்கு இசை தாமரையோ தொல்புவியோ - (அவள் வாழும்) இடம் வண்டினது கூட்டந் தேனுண்ணுதற்கமைந்த தாமரைமலரோ? அல் லது பழைய பூமியோ? (யாது?), இருட் காலம் தூது - இருளை யுடைய இராக்காலத்து (ச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்கு)த் தூதாக, முல்லை அரும்பு அரவைப்பயிலும் வாள்நகை அல்குல் அன்னமென்ன வரும் பரவைக்கு நடந்தார் - முல்லையரும்பினையும் பாம்பினது படத் தினையும் போன்ற ஒளிபொருந்திய பல்லையும் நிதம்பத்தையு முடையே யுடைய அன்னம்போ லுலாவும் பரவையாரிடத்துச் சென்றருளிய சிவபிரானது, மறைசைவரை இறையே - திருமறைக்காட்டு மலையி னிடத்தே வசிக்குந் தலைவனே.

(கு-ரை) இயல் - இலக்கணம். கரும்பரவைக்கண் அன்மொழித் தொகை. அரும்பரவைப்பயிலும் வாணகையல்குல் நிரனிறைப்பொரு ள்கோள். "தாமரையோபெருந் தொல்புவியோ" எனப் பாடமாயின் சாத்தன் இவ்வூர் என்பதற்குச் சாத்தன் வாழுமிடம் இவ்வூரென்றாற் போலத் தாமரையோ புவியோ வாழுமிடம் எனப்பொருளுரைத்துக்

கொள்க. இது தலைவனிடத்துப் பாங்கன் தலைவியின் இயலிடங் கேட்டல் ஆம். (௫)

வரைச்சங் கரிக்கு மணவாளர் கூடல் வளர்ந்திடுமூ
வுரைச்சங் கரிக்கு வனஞ்சூழ் மறைசையி லுத்தமநா
தரைச்சங் கரிக்கு விடப்பாணி சக்கரத்தானை தொட்ட
திரைச்சங் கரிக்குந் தெரியாப் பதநிழல் சேர்மின்களே.

(இ-ள்.) வரைச்சங்கரிக்கு மணவாளர் - இமயமலையில் அவதரித்த உமாதேவியாருக்கு நாயகர், கூடல்வளர்ந்திடு மூவுரைச்சங்கர் - மதுரையில் வளர்ந்தோங்கிய முத்தமிழ்ச் சங்கத்தி லமர்ந்தவர், இக்குவனஞ் சூழ் மறைசையில் உத்தமநாதர் - கருப்பஞ் சோலைசூழ்ந்த திருமறைக்காட்டிலிருக்கும் மேலாகியதலைவர், கரிக்கு ஐச்சம் விடப் பாணி சக்கரத் தானைதொட்ட-(தன்னையழைத்த)யானைக்கு அச்சம் நீங்க (மடு)நீரினுள்ளே சக்கரப்படையையேவிய, திரைச்சங்கு அரிக்கும் தெரியாப் பதநிழல் சேர்மின்களே - கடலிற்றோன்றிய சங்கத்தையுடைய திருமாலுக்கும் அறிதற்கரிய அவரது திருவடிநீழலிற் சென்றடைவீர்களாக.

(த-ரை.) ௩-ம் அடியில் அச்சம் ஐச்சமெனப் போலியாயிற்று. ()

மின்னஞ்சு கங்கைச் சடாதரன் சத்த விடங்கன்றிரை
வன்னஞ் சுகந்தவன் மாமறைக் காடற்கு மாதொரிராப்
பன்னஞ் சுகமென வேள்காம காண்டப் பகழியினு
லின்னஞ் சுகமில்லை யென்றத்தை யோது மிளந்தத்தையே.

(இ-ள்.) மின் அஞ்சு கங்கைச்சடாதரன் - மின்னலு மஞ்சு மொளியினையுடைய சடையிற் கங்கையையுடையார், சத்தவிடங்கன் - சத்தவிடங்க மூர்த்தமாயுள்ளார், திரைவல் நஞ்சு உகந்தவன் - கடலிற்றோன்றிய வலியவிடத்தினை விரும்பியுண்டருளினோர், மாமறைக் காடற்கு - பெருமைபொருந்திய திருமறைக்காட்டினையுடையார் இவர்க்கு, மாது ஓர் இராப் பன்னஞ்சு உகம் என - உம்மை விரும்பிய மாதிற்கு ஒரு இராவே பதினைந்து யுகமென்று சொல்லும்படி, வேள் காமகாண்

டப் பகழியினுல் - மன்மதனது வில்லிற் றொடுக்கு மலர் அம்பால், இன்னம் சுகம் இல்லை என்றத்தை இளந்தத்தையே ஓதும் - (வருந்தி) இன்னமுஞ் சுகமடைந்திலளென்னு மிதனை இளமைபொருந்திய கிளிகளே (போய்ச்) சொல்லுவீர்களாக.

(கு-ரை.) காமகாண்டம் - மன்மதன்சிலை. இது கிள்ளைவிடுதூது. (எ)

தத்தலை வேலையன் காணுத வேதத் தனிவனத்து
முத்தலை வேலையன் வெற்பினம் மாது முளரியடி
யத்தலை வேலையன் முட்சொரி பாலை யருஞ்சுரத்து
வைத்தலை வேலையன் பாலென்னை நாடி வரவெண்ணுமே.

(இ-ள்.) தத்து அலைவேலையன் காணுத - மோதுகின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலையுடைய திருமாலும் காண்டற்கரிய, வேதத் தனிவனத்து முத்தலைவேல் ஐயன்வெற்பின் - ஒப்பற்ற திருமறைக்காட்டி லிருக்கின்ற மூன்றுதலையையுடைய சூலாயுதத்தைத் தரித்த ஈசரது மலையினிடத்தே, நம் மாது-நம்முடையபெண்ணானவள், முளரி அடிவேல் அத்தலை ஐயல்முட்சொரி பாலை அருஞ்சுரத்து வைத்து அலைவேலை - தாமரைமலர்போன்ற (மெல்லிய) வடிகளை வேலாமரங்கள் அவ்விடங்களிலும் அயலிடங்களிலும் முள்ளினைச் சொரிகின்ற பாலைநிலத்திலே காட்டுவழியில்வைத்து அலையும்போது, அன்பால் என்னை நாடிவர எண்ணுமே - அன்பினுலே என்னைநினைத்து என்னிடம்வர எண்ணுவாளோ.

(கு-ரை.) இது உடன்போக்கில் நற்றாய்வருந்தல். அயல் ஐயலெனப் போலியாயிற்று. (அ)

வரபர சங்கர வேதா ரணிய மடங்கலஞ்சுஞ்
சரபர சங்கர ளம்பொதி வாய்விழித் தையல்பங்கி
னரபர சங்க ரவிபோ லொளியி னணிதிகழும்
புரபர சங்கர வாநம னூர்வரும் போதத்திலே.

(இ-ள்.) வர - வரத்தைக்கொடுப்பவரே, பர - மேலானவரே, சங்கர - சுகத்தைச் செய்பவரே, வேதாரணிய - திருமறைக்காட்டை யுடையவரே, மடங்கல் அஞ்சும் சரப - நரசிங்கமானது அஞ்சி யழிதற்குக் காரணமாகிய சரபவடிவங் கொண்டவரே, ரசம் காளம்பொதிவாய் விழிச்சையல் பங்கின் அர-அமிர்தமும் விடமும் (முறையே) பொருந்திய வாயையுங் கண்ணையுமுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சங்காரகருத்தரே, பரசு அங்க - துதிக்கப்பெற்ற என்பினைத்தரித்தவரே, ரவிபோல் ஒளியின் அணிதிகழும்புர - சூரியனைப்போல ஒளியினாலே அழகுவிளங்குந் திருமேனியை யுடையவரே, பரசு அம்கர - மழுவாயுதத்தை அழகிய கரத்திலுடையவரே, நமனார்வரும் போதத்தில் வா - யமன்வருங்காலத்து (அடியேனை யாண்டுகொள்ளுமாறு) வந்தருளுவீராக.

(து-ரை.) போதத்தில் அத்துச்சாரியை. (௬)

போதவ னத்த நவிராழி விற்கதை பூட்டுசிலை
மாதவ னத்தன்ம னுதிக்கெட் டாத வரதனங்கி
யாதவ னத்த நகுமதி மூன்றுகண் ணன்பொறியார்
வேத வனத்தன் பதம்பேணிற் பாச விலங்கறுமே.

(இ-ள்.) போதவன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனுக்கும், நத்தம் நவிர் ஆழிவிற்கதை பூட்டு சிலைமாதவன் - சங்கையும் வாளையும் சக்கரத்தையும் ஒளிபொருந்திய தண்டையும் நாண்பூட்டும் வில்லையுந் தரித்த திருமாலுக்கும், அத்தன் - பிதாவாயுள்ளார், மனுதிக்கு எட்டாத வாதன் - மனமுதலியவற்றிற்கு அகோசரமாயுள்ள வரதர், அங்கி ஆதவன் நத்தம் நகுமதிமூன்று கண்ணன்-அக்கினியும் சூரியனும் இரவில் விளங்கும் சந்திரனுமாகிய மூன்றையும் மூன்று கண்ணாக உடையார், பொறி ஆர் வேதவனத்தன் பதம்பேணிற் பாசவிலங்கு அறுமே - இலக்குமி வசிக்கப்பெற்ற திருமறைக்காட்டீசர் இவரது திருவடிகளை வணங்கிற் பாசமாகிய விலங்கு ஒழியும்.

விலங்க லரிக்குலஞ் சூழ்மறைக் காடன் விரிந்ததுழா
யலங்க லரிக்கரு மாரூரி லோர்புற் றமர்ந்திருக்கு
மிலங்க லரிக்கட் களக்கறை யானைச்சற் றெண்ணுநெஞ்சே
கலங்க லரிக்குநந் தீவினை யான கருங்கலையே.

(இ-ள்.) விலங்கல் அரிக்குலம் சூழ் மறைக்காடன்-குன்றுகளிற் சிங்கங்கள் சூழப்பெற்ற திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளியவராய், விரிந்த துழாய் அலங்கல் அரிக்கு அரும் ஆரூரில் ஓர் புற்று அமர்ந்து இருக்கும் - மலர்ந்த துளசிமாலையையுடைய திருமாலுக்கும் அறிவரிய திருவாரூரில் ஓர் புற்றிடங்கொண்டருளிய, இலங்கு அலரிக் கண் களக்கறையானை - விளங்குகின்ற சூரியனாகிய கண்ணையும் கண்டத்தில் விடக்கறையினையு முடையாரை, சற்று எண்ணு நெஞ்சே கலங்கல் - சிறிது சிந்திப்பாயாக மனமே கலக்கமுறாதே, நம் தீவினை யான கருங்கலை அரிக்கும் - அவர் நமது தீவினையாகிய பெரிய மலையினைப் பொடியாக்குவர்.

(கு-ரை.) அலரி - சூரியன், கண்வரி. இதில் ஆரூரில் ஓர் புற்றிலிருக்கும் வரிபொருந்திய கண்ணையுடைய கள்ளக் கறையானைச் சற்றெண்ணு அது நந்தீவினையாகிய கரிய ஆடையினை அரிக்கும் எனத் தொனிப்பொருள் படுமாறுங்காண்க. (கக)

கருங்கலை மானுமென் சித்தா சனம்புகுங் கண்ணுதலோ
னருங்கலை மானுறை வேதா ரணிய னணிவரைமேல்
மருங்கலை மாறுதிக் கண்முலை யீருங்கள் வார்தடங்கண்
பொருங்கலை மானென்று வந்ததுண் டாகிற் புகன்றிடுமே.

(இ-ள்.) கருங்கலை மானும் என் சித்த ஆசனம் புகும் கண்ணுதலோன் - கருங்கல்லைப்போலும் திண்ணிய என்னிதயமாகிய ஆசனத்திலுமெழுந்தருளுகின்ற நெற்றிக்கண்ணினை யுடையார், அருங்கலை மான் உறை வேதாரணியன் - அரிய கலைமகள்வாழுந் திருமறைக்காடர், அணிவரைமேல் - அவரது அழகிய மலையினிடத்தே, மருங்கு

அலைமாநுதிக்கண்முலையீர் - இடையினைத் தளரச்செய்யும் கரிய சூசுகம்பொருந்திய முலையினையுடையீர், உங்கள்வார்தடங்கண் பொரும் கலைமான் ஒன்றுவந்தது உண்டாகில் புகன்றிடும் ஏ - உங்களுடைய நீண்ட கண்களையொத்த கலைமான் ஒன்று இங்கு வந்ததுண்டெனிற் சொல்லுவீராக.

(கஉ)

(நு-ரை.) இது கலைமான் வினுதல்.

புகரானை யீரு முரியானை வெண்பொருப் பானையெண்ணம்
பகரானை மேய்த்துவெண் பற்றுனை யாற்கைப் பகட்டைக்கவ்வி
யகராநை யச்சுட ராழிதொட் டாற்கரி யானைமறை
நகரானை யன்றிச் சொலாதிறைஞ் சாதென்ற னுச்சிரமே.

(இ-ள்.) புகர் ஆனை ஈரும் உரியானை - புள்ளிகள்பொருந்திய யானையை உரித்ததோலினையுடையாரை, வெண்பொருப்பானை-வெள்ளிய கயிலைமலையுடையாரை, எண் அம்பகர் - எட்டுக்கண்ணினையுடை பிரமனுக்கும், ஆனை மேய்த்து வெண்பல் தானையால் கைப்பகட்டைக் கவ்விய கரா நையச் சுடர் ஆழிதொட்டாற்கு அரியானை-பசுவினமேய்த்து வெண்பல்லாகிய படையினுலே துதிக்கையினையுடைய யானையைப் பற்றிய முதலையானது மடியும்படி விளங்குகின்ற சக்கராயுதத்தை விடுத்த திருமாலுக்கும் அரியவரை, மறைநகரானை - திருமறைக்காட்டையுடையாரை, அன்றி-அல்லது (மற்றொரு கடவுளை), என்றன் நாச்சொல்லாது சிரம் இறைஞ்சாது-என் நாத் துதியாது சிரம் வணங்காது.

(கந)

சிரவா விந்தம் புனைமறைக் காடத்ரி சூலங்கொண்ட
கரவா விந்தம் பணித்தோன் மலைத்தென்றற் கன்றுயிர்க
வரவா விந்த மடநடைக் கோமள வஞ்சியிரு
ளிரவா விந்த மெனக்கிடந் தாள்பின்னை யென்செய்வளே.

(இ-ள்.) அரவு இந்து அம் புனை சிர - பாம்பையும் சந்திரனையும் கங்கையையும் தரித்த முடியினையுடையவரே, த்ரிசூலங் கொண்டகர -

முத்தலைச் சூலந்தாங்கிய கையையுடையவரே, வாவிந்தம் பணித்தோன் மலைத்தென்றற்கன்று உயிர் கவரவா - மேலாகிய விந்தமலையைத் தாழ்த்திய அகத்தியமுனிவாது பொதியமலையிற்றோன்றும் இளந் தென்றற்காற்று உயிரைப் பற்றவருதலினாலே, இந்த மடநடைக் கோமள வஞ்சி - இந்த இள நடையினையும் அழகினையுமுடைய கொடி போன்ற பெண், இருள் இரவு அரவிந்தம் எனக் கிடந்தாள் பின்னை என் செய்வள் - இருளோடுகூடிய இரவில் தாமரைமலர் பொலிவழிந் திருக்கு மாறு பொலி வழிந்திருந்தனள் பின் யாது செய்வள்.

(கு-ரை.) இது தலைவி வருத்த முரைத்தல். (கச)

செய்யரைக் கோடியை மாவுரி யாரைச் செழுங்கனன்மான்
கையரைக் கோடி புனைமறைக் காடரைக் கண்ணிற்கண்டாற்
பையரைக் கோடிமின் னார்மய லால்வரும் பாவமெல்லா
மையரைக் கோடி யருந்துக ளாகு மறிசித்தமே.

(இ-ள்.) செய்யரை - சிவந்த வடிவுடையாரை, கோடு இயை மாவுரியாரை - கொம்புபொருந்திய யானைத் தோலுடையாரை, செழுங்கனல் மான்கையரை - சுவாலிக்கும் அக்கினியையும் மானையும் ஏந்திய கையினையுடையாரை, கோடி புனைமறைக்காடரை - கோடி தீர்த்தத்தைப் பொருந்திய திருமறைக்காட்டீசரை, கண்ணிற் கண்டால் - கண்களால் தரிசனம் பண்ணப்பெற்றால், பை அரைக்கோடி மின்னார் மயலால் வரும் பாவம் எல்லாம் - பாம்பினது படத்தையொத்த நிதம்பத்தின்மீது ஆடையையுடைய மகளிரது காமமயக்கத்தால்வரும் பாவமெல்லாம், ஐ அரைக் கோடி அருந்துகள் ஆகும் சித்தமே அறி - இரண்டரைக்கோடி அரியதுகளாய் ஒழிவதாமென்று மனமே அறிவாயாக.

(கு-ரை.) நிதம்பத்தை அரை என்றது தகுதிவழக்கு. (கரு)

சித்திர வன்னிக ருங்கொங்கை பங்கர்செற் றார்புரமூன்
றத்திர வன்னிக் கருணகை யார்க்கிட மாகமறான்

மித்திர வன்னியும் பூவையுங் கேட்டு வியந்துரைக்கும்
பத்திர வன்னி மரஞ்சேர் மறைசைப் பதியகமே.

(இ-ள்.) சித்திரவல் நிகரும் கொங்கைபங்கர் - அழகிய சூதாடு கருவியை யொத்த தனத்தினையுடைய உமாதேவியாரைப் பாதித் திருமேனியி லுடையவராகிய, செற்றார்புரம் மூன்று அத்திரவன்னிக்கு அருள்நகையார் - பகைவாது திரிபுரத்தைத் தமது அம்பின்முனையாகிய அக்கினிகொள்ளும்படி செய்தருளிய நகையினையுடைய சிவபெருமானுக்கு, இடம் - இடமாவது, ஆகமநூல் மித்திரவன்னியும் பூவையும் கேட்டு வியந்து உரைக்கும் - சிவாகமநூல்களை நட்பினையுடைய கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புட்களும் (பெரியோர்கள் சொல்லக்) கேட்டதிசயித்துத் தாமும் சொல்லப்பெற்ற, பத்திரவன்னி மரஞ்சேர் மறைசைப்பதி அகமே - இலைகளையுடைய வன்னிவிருட்சங்கள் சூழப்பெற்ற திருமறைக்காடென்னும் திருப்பதியாகிய தானமேயாம்.

(ந-ரை.) சித்திரவன்னி கருங்கொங்கை அன்மொழித்தொகை. அகமே என்பதை மனமே என விளியாக்கினுமாம். (கரு)

பதிகம் பரிக்குங் குழன்மாத ராயப் பரவையுள்ளே
வதிகம் பரிக்கு நிகர்விழி யாய்மலை மாதுகங்கா
ளிதிகம் பரிக்கு மணியாக மீந்தரு ளீசர்முத்தம்
பொதிகம் பரிக்குந் திரைவேலை வேத புரிவரைக்கே.

(இ-ள்.) பதிகம் பரிக்கும் குழல்மாதர் ஆயப் பரவை யுள்ளே - பாசியைப்போலுங் கூந்தலைத் தாங்கிய மாதர்கள் பரந்த நினது ஆயத்தினுள்ளே, வதிக அம்பு அரிக்கு நிகர்விழியாய் - போய்ப் பொருந்துவாயாக அம்பினையும் வண்டினையு மொத்த கண்ணினை யுடையாய், மலைமாது சங்காளி திகம்பரிக்கு - மலைமகளும் கங்காளியும் திகம்பரியுமாகிய தேவியாருக்கு, மணி ஆகம் ஈந்தருள் ஈசர் - அழகிய திருமேனியிற் பாதியைக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானது, முத்தம் பொதிகம்பு அரிக்குந்திரை வேலை வேதபுரி வரைக்கு ஏ - முத்துக்கள் நிறை

ந்த சங்கினை யரிக்கப்பெற்ற அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டின் வரையினிடத்தே.

(சூ-ரை.) வரையினிடத்தே ஆயத்துள் வதிவாயாக எனமுடிக்க. வதிக என்பதின் அகரந் தொகுக்கப்பட்டது. வரைக்கு வேற்றுமை மயக்கம். இது ஆயத்துய்த்தல். (கஎ)

புரியா ரநந்த னறியாப் பதம்பெறப் பொற்கயிலைப்
பெரியா ரனந்தனை வென்னடை பாகர் பிறப்பினிலங்
குரியா ரனந்த வளமறைக் காட்டைக் குறித்திருந்து
மரியா ரனந்தன் சிரமேற் புவித்தல மானவரே.

(இ-ள்.) புரி ஆர் அம் நந்தன் அறியாப்பதம்பெற - புரி பொருந்திய அழகிய சங்கினையேந்திய திருமாலும் அறிதற்கரிய திருவடியை அடையும்பொருட்டு, பொற்கயிலைப் பெரியார் - அழகிய கயிலாயத்திலெழுந்தருளிய பெரியோரும், அனந்தனை வெல் நடைபாகர் - அன்னநடையினைவென்ற நடையினையுடைய தேவியாரைப் பாகத்திலுடையவரும், பிறப்பினில் அங்குரியார் - பிறப்பினிற் றோன்றாதவருமாகிய சிவபிரானது, அனந்தவளமறைக் காட்டைக்குறித்திருந்து மரியார் - பல வளங் கொழிக்குந் திருமறைக்காட்டைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்து இறவாதவர்கள், அனந்தன் சிரமேற் புவித்தல மானவரே - ஆதிசேடன் முடிமேற்சுமக்கும் இப்பூமியில் (அறிவினிற் சிறந்த) மனிதராவரோ?

(சூ-ரை.) அனந்தனை வென்னடை அன்மொழித்தொகை. (கஅ)

மானத் தரக்கரந் தைப்பட வீர்ந்துரி வாங்கினர்கற்
றூனத் தரக்க ரசுட்க வூன்றிய தாளர்குடப்
பானத் தரக்கா விந்தத்தின் மேற்றுயில் பண்ணைமறைக்
கானத் தரக்கர மைந்துணர் வீர்வினைக் கட்டறுமே.

(இ-ள்.) மானத் தரக்கு அரந்தைப்பட ஈர்ந்து உரி வாங்கினர் - வலிய புலியானது துன்பப்படப் பிளந்து அதன்றோலினை ஆடை

யாகக்கொண்டவர், கல் தானத்து அரக்கர் அரசு உட்க ஊன்றிய தாளர்- கைலைமலையினிடத்தே (இடுக்கிற்பட்டு) அரக்கருக்கு அரசனாகிய இராவணன் வருந்துமாறு பெருவிரலாலூன்றிய திருவடியையுடையார், குடப்பால நத்து அரக்கு அரவிந்தத்தின்மேல் துயில்பண்ணை மறைக்கானத்தர் - குடம்போன்ற வெண்மையான சங்கங்கள் சிவப்பாகிய தாமரைமலர்மேற் றுயிலுகின்ற வயல் சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டீசர், அக்கரம் ஐந்து உணர்வீர் வினைக்கட்டு அறும் ஏ - அவரது பஞ்சாக்கரத்தினைச் சிந்திப்பீராக அதனாற் கன்மபந்தம் ஒழியும்.

(கு-ரை) பிள, இழு என்னும் பொருட்குப் பொதுவாய ஈர் என்னும் பகுதி, பிளந்து எனப் பொருள்படுங்கால் ஈர்ந்து எனவும், இழுத்து எனப் பொருள்படுங்கால் ஈர்த்து எனவும் வழங்கும். (கக)

அறுத்தவித் தாரச் சமைத்தபிள் ளைக்குகந் தார்பொதியக்
குறுத்தவித் தார முனிக்கருள் கோலக் குழகராரப்
பொறுத்தவித் தாரணி யேத்தா ரணபுரம் போந்துகரு
வறுத்தவித் தாக்கும தல்லாது வேறு மருந்தில்லையே.

(இ-ள்) அறுத்து அவித்து ஆரச்சமைத்த பிள்ளைக்கு உகந்தார் - அரிந்து வேவவைத்து(ச்சுவை) நிரம்பப் பாகஞ்செய்த சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய பிள்ளைக்கறிக்கு விருப்பங்கொண்டவர், பொதியக் குறுத்த வித்தாரமுனிக்கு அருள் கோலக் குழகர் - பொதியமலையில் வதிகின்ற வடிவிற்குறியாராயினும் அறிவின் மிகப் பெரியாராய அகத்தியமகாமுனிவருக்குத் திருமணக்கோலத்தைக் காட்டியருளிய அழகர், அவரது அராப்பொறுத்த இத்தாரணி ஏத்து ஆரணபுரம் போந்து- ஆதிசேடன் றாங்கும் இவ்வுலகம் துதிக்கப்பெற்ற திருமறைக்காடென்னும் திருப்பதியைச சேர்தலால், கருவறுத்த வித்து ஆக்கும் - பிறவியை வறுத்த விதைபோல இனித் தோன்றாவண்ணம் ஆக்குமின், அது அல்லாது வேறு மருந்தில்லை ஏ - அவ்வாறு செய்வதன்றி அப் பிறவிநோய் தீர்த்தற்கு வேறு மருந்தில்லை.

மருக்கர வீரநின் ஞேதியைக் காரென்று மஞ்ஞையெல்லா
முருக்கர வீர வயில்விழி யாய்நட முற்றனவைந்
திருக்கர வீரகத் திச்சே தகன்றந்தை சீர்மறைசை
யெருக்கர வீர மதிவேணி வெற்பி லெழிலியன்றே.

(இ-ள்.) உருக்கு அர வீர அயில் விழியாய் - உருக்காத்தினையும் வீரம்பொருந்திய வேலையுமொத்த கண்ணினையுடையாய், மருக் கர வீரம் நின் ஓதியைக்கார் என்று - வாசனைபொருந்திய அலரி மலரைச் சூடிய உனது கூந்தலை மேகமெனக் கருதி, மஞ்ஞை எல்லாம் நடமுற்றன - மயில்களெல்லாம் ஆடாநின்றன, ஐந்திருக்கர வீரகத்திச்சேதகன் தந்தை - ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய வீரகத்திச்சேதக விநாயகரின் தந்தையாகிய, சீர் மறைசை எருக்கு அரவு ஈரமதி வேணி வெற்பில் - சிறப்பினையுடைய திருமறைக்காட்டில் வீற்றிருக்கும் எருக்க மலரினையும் பாம்பினையும் குளிர்ந்த சந்திரனையும் சடையிற் றரித்த சிவபெருமானது மலையினிடத்தே, எழிலி அன்று - ஆதலால் இது கார்ப்பருவம் அன்று.

(த-ரை.) மலையினிடத்தே நடமுற்றனவெனக் கூட்டுக. எருக்கரவீர மதிவேணி அன்மொழித்தொகை. எழிலி ஆகுபெயர். இது காலம் மறைத்துரைத்தல். (உக)

அன்றுவி னூட்டந் துயின்றோ னிகரண்ண லேதிருமான்
பொன்றாலி நாட்டநஞ் சுண்டார் மறைசைப் பொருப்பகத்தி
லொன்றாலி நாட்டவழ் கார்போலும் வார்குழ லொண்டொடி
குன்றாலி நாட்டவர் சொள்ளா ருனது குளிர்முத்தமே. [யூர்

(இ-ள்.) அன்று ஆலின் நாட்டம் துயின்றோன் நிகர் அண்ணலே - பூர்வத்தில் வடவாலிலையிற் கண்வளர்ந்த திருமாலையொத்த தலைவரே, திருமான் பொன்தாலி நாட்டநஞ்சு உண்டார் - இலக்குமியினது பொற்றாலி அறாது நிலைபெறும் வண்ணம் விடமுண்டருளிய சிவபிரானது, மறைசைப்பொருப்பகத்தில் - திருமறைக்காட்டு வரையினிடத்தே, ஆலி

ஒன்றுநாள் தவழ்போலும் வார் குழல் ஒண்தொடி ஊர் குன்று ஆல் - மழையினைப் பொருந்திய (கார்) காலத்துத்தவழும் மேகம்போன்ற நீண்ட கூந்தலையும் ஒளி பொருந்திய வளையினையு முடைய தலைவியினது ஊர் குறிஞ்சியாதலால், உனது குளிர் முத்தம் ஏ இ நாட்டவர் கொள்ளார் - கையுறையாகக் கொடுக்கும் உமது குளிர்ந்த முத்துமாலையை இந்த நாட்டார் அணியாகக்கொள்ளமாட்டார்.

(கு-ரை.) இது கையுறை மறுத்தல். (உஉ)

முத்திரு மாதங்க வார்முலை பாகர் முதுமறைசை
மெய்த்திரு மாதங்க மாற்கரி யாரை விளம்புகிலீர்
பத்திரு மாதங் கருவயி னூறிய பாழுடம்பை
வைத்திரு மாதங்கத் தென்றிசைக் கூற்று வருங்கடைக்கே.

(இ-ள்.) முத்து மாதங்க வார் இருமுலைப்பாகர் - முத்து வடத்தினையும் சிறந்த தங்கத்தானியன்ற கச்சினையுமணிந்த இரண்டு தனங்களையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடையவராகிய, முதுமறைசைத் திருமாது அங்கமாற்கு அரியாரை மெய்விளம்புகிலீர் - பழைய திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற இலக்குமியை மார்பினிடத்து வைத்துள்ள திருமாலுக்குங் காண்டற்கரிய வீசரை உண்மையாகத் துதிக்கின்றீரில்லை, இரு பத்துமாதம் கருவயின் ஊறிய பாழ் உடம்பை வைத்திரும் - இரண்டுமாதம் பிதாவின் கருப்பத்திலும் பத்துமாதம் மாதாவின் கருப்பத்திலும் ஊறி உற்பவித்த பாழாகிய இவ்வுடம்பினை வைத்துக்கொண்டிருங்கள், ஆதங்கத் தென்றிசைக் கூற்று கடைக்கு ஏ வரும் - கொல்லுதலாலே துன்பத்தை விளைக்கும் தென்றிசைக்குரிய இயமன் இறுதிக்காலத்து வருவன்.

(கு-ரை.) மாதங்கம் யானைக்கோடெனக்கொண்டு முலைக்குவமையாக்கினும் பொருந்தும். (உங)

வருகர நாக மகவான் பதமும் வனசப்பிரான்
பொருகர ளுகம் பிளந்தான் பதமும் புகலின்மிக்கோ

முருகர நாகர் பணிமா முகரத்தன் மூவர்தமிழ்க்
கருகர ஞக மருங்குழை யாற்பணி யொண்டவர்க்கே.

(இ-ள்.) வருகரநாக மகவான்பதமும் - முன்னசைந்து வருகின்ற துதிக்கை பொருந்திய ஐராவதத்தையடைய இந்திரனது பதமும், வன சப்பிரான் பொருகரன் ஆகம் பிளந்தான் பதமும் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனும் யுத்தஞ்செய்த கரனென்னு மரக்கனது மார்பைப் பிளந்த திருமாலும் ஆகிய இவர்களது பதங்களும், புகலின் மிக்கோ - சொல்லுமிடத்து உயர்ந்தனவாமோ, முருகர் அம் நாகர் பணி மாமுகர் அத்தன் - முருகக் கடவுளுக்கும் அழகிய தேவர்கள் பணியப்பெற்ற யானைமுகக் கடவுளுக்கும் பிதா, மூவர்தமிழ்க்கு உருகு அரன் - மூவர் சுவாமிகள் பாடிய தமிழ் வேதத்தின்பொருட்டுத் திருவுளங் களிக்கின்ற அரனுர், அமரும் நாகு குழையான் - செவியிற்றரிக்கும் சங்கக்குழை யார், இச்சிவபெருமானை, பணி ஒண்தவர்க்கு ஏ - பணிகின்ற ஒளி பொருந்திய தவத்தினை யுடையார்க்கு.

(கு-ரை.) தவத்தினையுடையார்க் குயர்ந்தனவாமோ வெனக்கூட்டுக. மிக்கவோ என்பதின் அகரந் தொகுக்கப்பட்டு மிக்கோ வென்று யிற்று. மூவர் தமிழாகிய தேவாரத் திருமறைக்கும் தெய்வத் திருமறைக்கும் அபேதமா மாதலால், திருமறைக் காடனென்பார் "மூவர் தமிழ்க் குருகரன்" என்றார். ஆதலின் அந்தாதிச் செய்யுள்தோறும் தலப்பெயர் வரல்வேண்டும் என்ற நியமம் இதிற் றவறுதல் இல்லை யென் றுணர்க. இந் நியமம் இல்லையென்போர் ஆன்றோர் கொள்கையும் அந்தாதியும் கலம்பகமுமாகிய பிரபந்தங்களுக்குத் தலப்பெயர் கூறுங் கருத்து முணராது, விருத்தத்திற்கு ஐந்து அடி என்பதற்கு ஔவை செய்யுளை உதாரணங் காட்டுதல்போல, நிரோட்டக யமகவந்தாதியில் ஒரு செய்யுளை உதாரணங் காட்டி யிடர்ப்படுவர். (உச)

ஒண்டேதை புண்புற வீர்மறந் தாரெம தூரர்முன்ஞண்
மண்டேதை யாக்கிய சோறீந் திடமகிழ்ந் தார்வரம்பி

னண்டூதை யால்வெயில் காய்மறைக் காட்டுறை நாகமணி
வண்டோதை யோதிக்குச் செம்பாதி யாதி மணிவரைக்கே.

(இ-ள்.) ஒண் துூதை உண் புறவீர்-ஒள்ளிய பருக்கைக் கற்களை யுண்ணும் புறாக்களே, முன்னாள் மண் தூதை ஆக்கிய சோறு ஈந்திட மகிழ்ந்தார் எமது ஊரர் மறந்தார்-முன்னாளிற் (சிற்றிலின்கண்) சிறிய கலத்திற் சமைத்த மணற்சோற்றினையும் யான் இடமகிழ்ந்து கொண்டவராகிய எமது மருத நிலத்தலைவர் (இந்நாளில் என்னை) மறந்தனர், வரம்பில் நண்டு ஊதையால் வெயில்காய்-கரைகளிலே நண்டுகள் குளிர் காற்றால் வெய்யில் காயப்பெறும், மறைக்காட்டு உறைநாகம் அணிவண்டு ஓதை ஓதிக்குச் செம்பாதி ஆதிமணிவரைக்கு ஏ-திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய பாம்புகளையணிந்த வண்டுகளொலிக்கும் அழகிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாருக்குச் செம்பாதியாகிய திருமேனியை யுடைய முதல்வரது மலைக்கண்.

(கு-ரை.) மலைக்கண் மறந்தாரெனக் கூட்டுக. நாகமணி என்பதற்குப் புன்னைமலரை யாதல் சடைநாகமென்னும் அணியையாதல் அணிந்தவெனப் பொருள்கொண்டு ஓதிக்கு அடையாக்கினுமாம். ஐயோதி ஐம்பாலாகிய கூந்தலெனினும் பொருந்தும். குழல், முடி, கொண்டை, பனிச்சை, சுருள் இவற்றை ஐம்பாலென்பர். ஐயோதி அன்மொழித்தொகை. இது புறவொடு புலம்பல். (உரு)

மணிக்குட நாடகன் மாறன் பதாகை வரித்தநுதற்
கணிக்குட னாடக வாழுமென் றாலிம்மை காயுமையற்
பிணிக்குட னாடகப் பொற்கொன்றை வாங்கும் பெருமறைசை
யணிக்குட நாடக மால்பணி யாதி யரனிடத்தே.

(இ-ள்.) மணிக் குடநாடகன் மாறன் பதாகை வரித்தநுதற் கணிக்கு - அழகிய குடநாட்டகத்துவாழுஞ் சேரனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் கொடிகளாயுள்ள வில்லையுங் கயலையும் (முறையே) அமைத்தாற்போன்ற நெற்றியையுங் கண்ணையுமுடைய தலைவிக்கு, உடல் நாள் தக

வாழும் என்றால் - சரீரம் நெடுநாள் உயிரோடு வாழவேண்டுமானால், இம் மை காயு மையற்பிணிக்கு - இவ்வாட்டினை யறுக்கப்புகும் மயக்க நோய் தீர்தற்கு, உடன் ஆடகப்பொற் கொன்றை வாங்கும் - தாமதியாது பொன்போலு மழகிய கொன்றைப்பூ மாலையை வாங்கிவருவீராக (ஆட்டினை யறுத்தல் வேண்டாம்), பெருமறைசை அணிக்குட நாடகமால் பணிஆதி அரனிடத்தே - பெரிய திருமறைக் காட்டிலே அழகிய குடக்கூத்தினைச் செய்கின்ற திருமால்பணியு மாதியாகிய அரனிடத்தே.

(கு-ரை.) அரனிடத்தே வாங்கிவருவீராக வெனக்கூட்டுக. இது வெறிவிலக்கல். நுதலையுங் கண்ணையு முடையாளுக்குக் காயம் தினமேற வாழுமானால் இத் தகரை வெட்டுதிர், மயக்கநோய் போதலுக்கானால் கொன்றைமாலையை வாங்குமின் (மறியறுக்க வேண்டாம்) எனப் பொருளுரைத்து வெறிவிலக்கி மாலைவாங்குதல் எனக் கருத்துக் கூறுவாருமுளர். காயம் தினமேற வாழுதலே தாய் தந்தையர் முதலியோர் கருத்தாமாதலின் அதன்பொருட்டுத் தகரை வெட்டா தொழிவரல்ல ராதலின் வெறிவிலக்காகாமையின் அவ்வுரை பொருந்தாமை யுணர்க. (உசு)

இடங்க ரடக்கய மேனின்று கூப்பிட் டிரங்குமந்தத்
தடங்க ரடக்கயங் காத்தோன் சரமனைத் தையல்கன்ம
கடங்க ரடக்கய மேறுகு நான்மறைக் கான்புவனி
விடங்க ரடக்கய நீர்போ லெனைமுத்தி மேல்வைப்பரே.

(இ-ள்.) இடங்கர் அடக் கயமேல் நின்று கூப்பிட்டு - முதலையானது பிடித்து வருத்தத் தடாகக் கரைமேல் நின்று அழைத்து, இரங்கும் அந்தக் கரடத் தடவு கயம்காத்தோன் - வருந்திய அந்த மதத்தினையுடைய பெரிய கஜேந்திர னென்னும் யானையைக் காத்த திருமால், சரம் - பாணமும், கன்மகள் மனைத்தையல் - மலைமகள் இல்லக் கிழத்தியும், ஏறு தம்கரடக்கயம் - இடபம் தமது கையிற் பிடிக்குங் கொடியும், ஆகும் - ஆகப்பெற்ற, நான் மறைக்கான் புவனி விடங்கர்;

நான்கு வேதங்களாலும் பூசிக்கப்பெற்ற திருமறைக் காட்டி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற புவனிவிடங்கர், அயம் அடக்கும் நீர்போல் எனை முத்திமேல்வைப்பர் எ - காய்ச்சிய இரும்பானது அடக்கும் நீர்த்துளி போல் என்னை முத்தியில் (இரண்டறக் கலக்குமாறு) வைத்தருளுவர்.

(கு-ரை.) புவனிவிடங்கர் - பூமியில் சத்தவிடங்கரா யுள்ளார்.

மேல்விண்டு நாயக வில்லார் மறைசை விமலரிடப்
பால்விண்டு வேதன் வலப்பாலு மாகப் படைத்தவர்வா
யால்விண்டு நூனிரை சுற்றுஞ் சிலம்பிக் கரசளித்த [லுமே.
போல்விண்டு முத்தருங் கொள்வரென் னூற்கவிப் புன்சொல்

(இ-ள்.) மேல் நாயக விண்டு வில்லார் - மேலாகிய தலைமையை யுடைய மேருமலையை வில்லாகவுடையார், மறைசைவிமலர் - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற நிருமலர், இடப்பால்விண்டு வலப்பால் வேதனுமாகப் படைத்தவர் - இடப்புறத்தே திருமாலும் வலப்புறத்தே பிரமனுந் தோன்றும்படி சிருட்டித் தருளியவர், விண்டு முத்தரும் - மூங்கிலினிடத்துப் பிறந்த முத்தாயுள்ளார், இவரும், வாயால் நூல்விண்டு நிரைசுற்றும் சிலம்பிக்கு அரசு அளித்தபோல் - வாயால் நூலினை நூற்று (த்தமக்கு ஆலயமாமாறு) வரிசையாக அதனைச்சுற்றிப் பணிபுரிந்த சிலம்பிப் பூச்சிக்கு அப் பணியினை யேற்று அரசளித்ததுபோல, என் நூற்கவிப் புன்சொல்லுங் கொள்வர்-என்னூற்செய்யுட் புன் சொல்லினையும் ஏற்றவராய் என்னை அளித்தருளுவர்.

(கு-ரை.) கொள் என்னும் பொருள்வினை உவமையினும், அளியென்னும் உவமவினை பொருளினும் சென்றியையும். முத்தரும் என்பதில் உம்மை சிறப்பு, சாரியை யெனினுமாம். ௪-ம் அடியில் "முத்தரு மெற்கு மருள்வரிப் புன்சொற்கொண்டே" எனப்பாடங் கொள்வாருமுளர். (உ௮)

புன்னக வேலி மறைக்காட ரன்பரைப் புண்டரிக
மின்னக மாயவ னென்முகன் வாசவன் மேற்பதத்தின்

மன்னாக வைப்பவர் காடோடு மாடு மகிழ்ந்து புன்றோல்
பன்னாக நஞ்சுடை பூணூண தாகப் படைத்தவரே.

(இ-ள்.) புன்னாக வேலி மறைக்காடர் - புன்னாக விருட்சங்கள் சூழப்பெற்ற திருமறைக் காட்டினை யுடையார், அன்பரைப் புண்டரிக மின் ஆகம் மாயவன் நான்முகன் வாசவன் மேற்பதத்தின் மன் ஆக வைப்பவர்-தமது அடியாரைத் தாமரை மலரிலிருக்கும் இலக்குமியை மார்பிலணிந்த திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் ஆகிய இவர்களது மேலாகிய பதத்திற்கும் தலைவராக வைத்தருளுகின்றவர், காடு ஓடு மாடு மகிழ்ந்து - (ஆயினும் தாம்) சுடுகாட்டினையும் ஓட்டினையும் மாட்டினையும் (இடமாகவும், பாத்திரமாகவும், வாகனமாகவும்) மகிழ்ந்து கொண்டருளி, புன்தோல் உடை பல் நாகம் பூண் நஞ்சு ஊண் அது ஆகப்படைத்தவர் ஏ-புல்லியதோலினை உடையாகவும் விஷப்பல்லினை யுடைய நாகத்தைப் பூணாகவும் நஞ்சை உணவாகவும் பெற்றவர் ஆவர்.

(கு-ரை.) ஊணது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

படைக்கந்த ரத்தர் திருமறைக் காடர் பனிவரைமே
லடைக்கந்த ரத்த நிறத்தா மரைமுகத் தன்னமன்னாள்
தொடைக்கந்த ரத்த மருஞ்சுரு ளோதிச் சுரும்பினங்கா
ளிடைக்கந்த ரம்வரி னுங்களுக் கேபழி யேற்றிடுமே.

(இ-ள்.) படைக்கந்தர் அத்தர் திருமறைக்காடர் பனிவரைமேல்-வேற்படையினையுடைய முருகக்கடவுளுக்குப் பிதாவாகிய திருமறைக் காட்டீசரது குளிர்ச்சிபொருந்திய மலையினிடத்தே, அடைக்கந்த ரத்த நிறத் தாமரை முகத்து அன்ன மன்னாள்-இலைகள்பொருந்திய வாசனையும் சிவப்பாகிய நிறமும் உடைய தாமரைமலர்போலும் முகத்தினையும் அன்னம்போலு நடையினையுமுடைய தலைவியின், தொடைக் கந்தரத்து அமருஞ் சுருள் ஓதிச் சுரும்பு இனங்காள் - மாலைசூடிய மேகத்தையொத்த சுருண்ட கூந்தலினிடத்துப் பொருந்திய வண்டின் கூட்டங்களே, இடைக்கு அந்தரம் வரின் உங்களுக்கே பழி ஏற்றிடும் ஏ - இடைக்கு முடிவு வருமாயின் உங்களுக்கே பழி சுமத்தப்படும்.

(கு-ரை.) ஏற்றிடுமென்பதிற் படுவினை தொகை. தாமரை மல ருக்காதலால் முதலாகுபெயர். அடை என்பதனை இயற்பெயர்ப்பொரு ளுக்கும், கந்தாத்த நிறம் என்பதனை ஆகுபெயர்ப் பொருளுக்கும் விசேடண மாக்குக; தாமரையும் மலரும் முதலுஞ் சினையுமாய் ஒரு பொருளாமாதலின் அடைகளை எல்லாம் தாமரையாகிய முதலுக்கே ஆக்கினும் அமையும். "அடைக்கந்த" என்பதற்குக் கந்த மடைதலை யுடைய எனப் பொருள்கொள்ளிற் கந்தமென்னும் எழுவாயில் மகரங் கெடுதற்கு விதியின்மையின் அது பொருந்தாமையுணர்க. (௩0)

ஏற்றுக் கொடியர் திருமறைக் கானத்த ரேழுலகப் [டேன்
பேற்றுக் கொடியத்தர் திக்காடை நாதரைப் பேணிக்கொண்
கூற்றுக் கொடியற்கு மஞ்சே னினியிக் குவலயத்தே
தோற்றுக் கொடிவரை கேதன மாதுந் தொலைந்தனளே.

(இ-ள்.) ஏற்றுக் கொடியர் - இடபக்கொடியினையுடையார், திரு மறைக்கானத்தர் - திருமறைக்காட்டீசர், ஏழ் உலகப் பேற்றுக்கொடி அத்தர் - ஏழுலகங்களையும் பெற்றருளிய உமாதேவியாரைப் பாதித் திருமேனியிலுடையார், திக்கு ஆடைநாதரை-திக்காகிய வஸ்திரத்தை யுடைய முதல்வராயுள்ளார், இவரை, பேணிக்கொண்டேன் - விரும்பி வழிபடப் பெற்றேனாதலால், கூற்றுக்கொடியற்கும் இனி இக்குவ லயத்தே அஞ்சேன் - இடமனாகிய கொடியவனுக்கும் இனி இப் பூமி யில் அஞ்சுகின்றிலேன், தோற்றுக் கொடி வரை கேதன மாதும் தொ லைந்தனள் ஏ - தோல்வியுற்றுக் காகவடிவம் எழுதப்பெற்ற கொடி யினையுடைய மூதேவியும் என்னைவிட்டு நீங்கினள். (௩௧)

தொலைவே தனையர் கருக்குழி வாய்ப்படுந் தொல்லைச்சென்ம
நிலைவே தனையென் றுழலூசல் போல நினையுநெஞ்சி
னுலைவேத னைய வொருகாலஞ் சேலென் றுரைக்கிலென்னுங்
கலைவேத னையன் பணிமறைக் காடவென் கண்முனின்றே.

(இ-ள்.) அனையர் கருக்குழிவாய்ப் படும் தொல்லைச் சென்ம நிலை வேதனை தொலைவு ஏது என்று - அன்னையாது கருப்பக்குழியிலே உண்டாகியுண்டாகி வருகிற பழைய பிறவியினது நிலைமையாகிய துன்பத்திற்கு முடிவில்லை என்று, உழல் ஊசல்போல நினையும் நெஞ்சின் - ஆடுகின்ற ஊசலைப்போலுஞ் சலனமுற்றெண்ணுகிற மனத்தினது, உலைவு ஏதம் நைய ஒருகால் அஞ்சேல் என்று உரைக்கின் என்னும் - சஞ்சலமும் துன்பமும் தீர ஒருமுறையேனும் நீ யஞ்சற்கவென்று சொல்லியருள்வீராயின் அதனு லுமக்குக் குறை ஏதுவோ, கலைவேதன் ஐயன் பணி மறைக்காட என் கண்முன் நின்று ஏ - வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமனும் அவன் பிதாவாகிய திருமாலும் வணங்கப்பெற்ற திருமறைக்காட்டீசரே என் கண்ணெதிரே நின்று.

(து-ரை.) நின்று சொல்லியருள்வீராயின் எனக் கூட்டுக. ஏது என்பது இன்மை குறித்துநின்றது. (௩௨)

கன்னச் சிராக வரிசூழுங் காமறைக் காடர்செந்தீ
வண்ணச் சிராசல மேருவில் லாளி வரைவிடுதே
ருண்ணச் சிராக விழிக்கால வேலுறை விட்டுவிட்டுப்
பெண்ணச் சிராள்வல வாவிறங் காது பிடியன்னமே.

(இ ள்.) கள் நச்சு இராக வரி சூழுங் கா மறைக்காடர் - தேனை விரும்புகின்ற இசை பாடும் வண்டுகள் சூழப்பெற்ற சோலைகளையுடைய திருமறைக்காட்டீசர், செந்தீ வண்ண சிரமேரு அசலவில்லாளி - மேருமலையாகிய வில்லையுடையார், இவரது, வரை தேர் விடு - மலையினிடத்தே (விரைந்து) தேரினை விடுவாயாக, உண் நச்சு கால வேல் இராக விழி உறைவிட்டு விட்டு - மையுண்ட விடத்தினையும் இயமனது வேலினையுமொத்துச் சிவப்பாகிய கண்களினின்று நீர்த்துளிகளைச் சிந்திச் சிந்தி, பிடி அன்னம் இறங்காது பெண் அச்சு இராள் வலவா - ஒருபிடி அன்னமும் இறக்கமில்லாமல் தலைவி உடலொடு கூடிவாழாள், தேர்ப்பாகனே!

(கு-ரை.) அன்னமும் என்பதில் எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (௩௩)

அன்னம் பலவ நறும்புன்னைச் சேக்கை யமர்மறைசை
முன்னம் பலவன் முடித்த சடாதர மூர்த்திதில்லைப்
பொன்னம் பலவன் பிநாகி கங்காளன் புராந்தகன்சீர்
வன்னம் பலவன் பசுபதிநாதனென் வான்றுணையே.

(இ-ள்.) அன்னம் புன்னைநறும் பல்லவச் சேக்கை அமர் மறைசை முன் - அன்னப்புட்கள் புன்னைமரத்தினது நறுந்தளிராலாய சயனத்திற் றுயிலுந் திருமறைக்காட்டு முதல்வர், அம்பு அலவன் முடித்த சடாதரமூர்த்தி - கங்கையினையுஞ் சந்திரனையுந் தரித்த சடையினையுடைய மூர்த்தியாயுள்ளார், தில்லைப்பொன்னம்பலவன் - சிதம்பரத்திலே கனகசபையையுடையார், பிநாகி - பிநாகமென்னும் வில்லையுடையார், கங்காளன் - முழுவெலும்பையுடையார், புராந்தகன் - முப்புரங்களைத்தகித்தவர், சீர் வன்னம் பலவன்-சிறந்த பலநிறங்களையுடையார், பசுபதி - ஆன்மாக்களுக்குப் பதியாயுள்ளார், நாதன் - இறைவர், இவர், என் வான் துணையே - எனக்குப் பெரிய துணையாவர்.

(கு-ரை.) முதலடியிற் பல்லவ மெனற்பாலது பலவமென விடைக்குறைந்து நின்றது. (௩௪)

வானப் பிறையையும் வாடைப் புலியையு மையல்செய்யுந்
தேனப் பிறையையுந் தென்றலை யுங்கண்டு சில்லரிக்கண்
மீனப் பிறைக்கு மடமானை மேவிலர் வேடனிடு
மூனப் பிறைச்சிக் குகந்தார் மறைசை யுகந்தவரே.

(இ-ள்.) வானப்பிறையையும் - வானத்திற்றோன்றும் பிறைமதியையும், வாடைப்புலியையும்-வாடைக்காற்றாகிய புலியையும், மையல் செய்யுந் தேன் அப்பு இறையையும் - மயக்கத்தைச் செய்கின்ற தேன் பொருந்திய மலராகிய அம்பினையுடைய மன்மதனையும், தென்றலையும்-தென்றற்காற்றையும், கண்டு சில்லரி மீன்கண் அப்பு இறைக்கும் மட

மானே மேவிலர்-கண்டு செல்வரிகள் பொருந்திய மீன்போன்ற கண்ணினின்றும் நீரைச் சொரிகின்ற இளமான்போன்ற எனது பெண்ணை அணைந்தனரில்லை, வேடன் இடும் ஊன் அப்பு இறைச்சிக்கு உகந்தார்- வேடராகிய கண்ணப்பநாயனரிட்ட ஊன் அப்பிய இறைச்சிக்கு விருப்பங்கொண்டவராகிய, மறைசை உகந்தவரே - திருமறைக்காட்டில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் சிவபிரான்.

(து-ரை.) தேனப்பு வலித்தல் விகாரம். இது நற்றாயிரங்கல்.(௩௫)

உகந்தா வடிக்கு மிடையர்தம் பாலளை யுண்டுகடற்
சகந்தா வடியனுக் கெட்டாத ஞானத் தலத்துமுத்திச்
சுகந்தா வடிதமிழ் நான்மறைக் காட துணைவரியம்
பகந்தா வடிசெல் குழையாண் மருவிய பாகத்தனே.

(இ-ள்.) உகந்து ஆ அடிக்கும் இடையர்தம் பால் அளை உண்டு - களிப்போடு பசுக்களை யடித்தோட்டு மிடையர்களிடத்துப் பாலினையுக் தயிரினையுமுண்டு, கடல் சகம் தாவு அடியனுக்கு எட்டாத - கடல்சூழ்ந்த உலக முழுவதுந் தாவி யளந்த பாதத்தினையுடைய திருமாலுக்கு மறிதற்கரிய, ஞானத்தலத்து முத்திச்சுகந்தா - ஞானபூமிக்கண்விளங்கும் முத்தியின்பத்தைத் தந்தருளும், வடிதமிழ் நான்மறைக்காட-ஆராயப்பட்ட முத்தமிழ் வழங்கும் நான்கு வேதங்களும் பூசித்த திருமறைக்காட்டீசரே, துணைவரி அம்பகம் தாவடிசெல்குழையாள் மருவிய பாகத்தன் ஏ - இரண்டாகிய வரிபொருந்திய கண்கள் போர்க்குச் செல்லப்பெற்ற காதினையுடைய உமாதேவியார் பொருந்திய பாகத்தினை உடையவரே! (௩௬)

பாக னகனி மொழியா யுனது பனிமுகமாங்
கோக னகநில வுந்துணைப் பானலிற் கோடல்கண்டே
ஞாக நகநிமி ரும்புலிப் பாதரு நாடவன்று
மாக னகநிலை மன்றுடி வேத வனமலைக்கே.

(இ-ள்.) பாகு அன கனி மொழியாய் - தேன் பாகை யொத்த கனிந்த சொல்லினையுடையாய், உனது பனி முகமாம் கோகனகம்

நிலவுந் துணைப் பானலிற் கோடல் கண்டேன் - உனது குளிர்ந்த முக மாகிய தாமரைமலரில் விளங்காநின்ற இரண்டு நீலோற்பல மல ரின்மீது காந்தண் மலரு மலரக்கண்டேன், நாக(ப்பாதர்) நகநிமிரும் புலிப்பாதரும் நாட - பதஞ்சலி முனிவரும் நகம் நிமிரும் வியாக்கிர பாத முனிவரும் தரிசனம் பண்ணும்படி, அன்று மாகனக நிலமன் ருடி வேதவன மலைக்கே - அந்நாளிலே பெரிய பொன்னுலாகிய நிலை பெற்ற அம்பலத்தினிடத்தே ஆடியருளிய சிவபிரானது திருமறைக் காட்டு மலையினிடத்தே.

(கு-ரை.) பானல் - கண்கள். கோடல் - கை. நகையொளியும் வெள்வளையொளியும் பாவிய கையைக் கோடல் (வெண்காந்தள்) என னப்பட்டது. துணைப்பானலிற் கோடல் என்பது உருவக உயர்வு நவிற் சியணி. இது நாணிக்கண் புதைத்தல். (கூஎ)

மலைக்கார் முகந்தர யாழைப் பழிமொழி மான்குறையா
நிலைக்கார் முகமதி யாள்பங்க னேநிறை காய்க்கந்திச்சூ
ழலைக்கார் முகந்திடும் வேதா ரணிய வருந்துயரந் [திலே.
தொலைக்கார் முகந்தமி யேன்சொல்லு வேனென்ன சொன்ன

(இ-ள்.) மலைக்கார்முகம் - மேருமலையாகிய வில்லையும், தரயா ழைப் பழிமொழிமான் குறையாம் நிலைக் கார்முகமதியாள் - மேலா கிய யாழின் இசையைப்பழிக்கும் மொழிபொருந்திய களங்கம் குறை யாகிய நிலைமையையுடைய பெருமை பொருந்திய முகமாகிய மதி யினையுடைய உமாதேவியாரையும், பங்கனே - (இடப்) பாதித்திரு மேனியிலுடையவரே, காய் நிறை கந்திச் சூழலைக் கார் முகந்திடும் வேதாரணிய - காய்கணிறைந்த கமுகஞ்சோலையை மேகம் முகக்கப் பெற்ற திருமறைக்காட்டீசரே, அருந்துயரந்தொலைக்க ஆர்முகம் தமி யேன் சொல்லுவேன் சொன்னதில் என்ன ஏ - எனது அரிய துக்கங் களைப் போக்கும் வண்ணம் யார்மாட்டுத்துணையற்ற யான்சொல்லு வேன்? அப்படிச் சொல்வதினும் பிரயோசனம் யாது?

(கு-ரை.) சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை மான் என்றும் முயல் என்றும் உலகோர் கூறுவர். முகத்தல் மணத்தல், மோத்தல். தொலை க்கவென்பதில் அகரம் தொகுக்கப்பட்டது. முகம் எழனுருபு. "மலைக் கார் முகதர" எனப் பாடமாயின் மலையினை வில்லாகக்கொண்டவரே எனப்பொருள் கொள்க. கார்முகந்தர என்பது வடமொழிச் சந்தியன் முதலின் இப்பாடத்திற்கு அப்பொருள் பொருந்தாமை யுணர்க. (நஅ)

சொன்னச் சிலம்பு குழைத்தவில் லான்சுரு திப்பதியான்
வன்னச் சிலம்பிக் கரசளித் தான்வெற்பின் மாணிழைகண்
மின்னச் சிலம்பு கலைநனை யாமன்மெய் வேர்வரும்பச்
சின்னச் சிலம்படி யாய்குடைந் தாயொரு தேன்சுனையே.

(இ-ள்.) சொன்னச்சிலம்பு குழைத்தவில்லான் - பொன்மயமாகிய மேருமலையை வளைத்த வில்லாக உடையார், சுருதிப் பதியான் - திருமறைக்காட்டினை யுடையவர், வன்னச் சிலம்பிக்கு அரசளித்தான் - அழகிய சிலந்திப்பூச்சிக்கு அரசினைக் கொடுத்தருளியவர், இவரது, வெற்பின் - மலையினிடத்தே, மாண் இழைகள் மின்னச் சிலம்பு கலை நனையாமல் மெய்வேர்வு அரும்ப-சிறந்த ஆபரணங்கள் (நன்கு இட்டு) விளங்கவும் ஒலிக்கின்ற கலைகள் நனையாதிருக்கவும் உடலினிடத்தே வியர்வுதோன்றவும், சிலம்பு சின்ன அடியாய் - சிலம்பினைத் தரித்த சிற்றடியினை யுடையாய், ஒரு தேன் சுனை குடைந்தாய் - ஒருதேன் சுனையிலே நீ நீர்விளையாடலைச் செய்தாய்.

(கு-ரை.) இது மிகவும் வியக்கத்தக்கதென்பது எஞ்சி நின்றது. இது தோழி சுனையாடல் கூறி நகைத்தல். (நகூ)

தேன்றதும் பிக்குளிர் தாமரைப் பீடிகைச் செல்வனும்வாய்
நான்றதும் பிக்கருண் மாயனும் வான்புவி நண்ணியநுங்
கின்றதும் பித்தவ ராற்கிட்டு மோகிடை யாவுலக
மீன்றதும் பிக்குழல் சேர்மறைக் காட னிரண்டையுமே.

(இ-ள்.) தேன் ததும்பிக் குளிர் தாமரைப் பீடிகைச் செல்வனும்- தேன் வழிந்து குளிரப்பெற்ற தாமரைமலராகிய வாசனத்தையுடைய பிரமனும், வாய் நான்ற தும்பிக்கருள் மாயனும் - வாயானது தொங்குகின்ற யானைக்கு அருள் செய்து காத்தவனாகிய திருமாலும், வான் நண்ணியதும் புவி கீன்றதும் பித்து - முறையே (அன்ன வடிவமாய் முடியைக் காண) வானத்திற் பறந்ததும் (வராக வடிவமாய் அடியைக் காணப்) பூமியைப் பிளந்ததும் பைத்தியமேயாம், அவரால் கிட்டுமோ கிடையா - அவர்களாற் கிட்டப்படுமோ? (அவர்கட்குக்) கிடைக்க மாட்டா, உலகம் ஈன்ற தும்பிக் குழல்சேர் மறைக்காடன் இரண்டையும் ஏ - உலகத்தைப் பெற்றருளிய வண்டுகள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய திருமறைக்காட்டீசரது அடியு முடியுமாகிய அவ்விரண்டும்.

(த-ரை.) கிட்டுமோவென்பதிற் படுசொற்றொகை. இரண்டையும் என்பதில் ஐ சாரியை. இரண்டும் கிட்டுமோ கிடையாவெனக் கூட்டுக. (௩௦)

இரண்டந் தகரங் கிருந்தன்ன பார்வை யிணைச்சுரும்பர்
புரண்டந் தகர மருவிய கோதையைப் பொன்னில்வைத்தார்
முரண்டந் தகரவை வேலா கடற்றிரை முத்தச்சங்கங்
குரண்டந் தகர வெறிமறைக் காடன் குளிர்கிரிக்கே.

(இ-ள்.) இரண்டு அந்தகர் அங்கு இருந்தன்ன பார்வை-இரண்டு கூற்றுவர் அங்கிருந்தாற்போலும் விளங்குங் கண்களையும், இணைச் சுரும்பர் புரண்டு அம் தகரம் மருவிய கோதையை - இணைந்த வண்டுகள் புரளப்பெற்று அழகிய மயிர்ச்சாந்தும் பூசிய கூந்தலையும் உடைய தலைவியை, பொன் இல் வைத்தார் - அழகிய இல்லினிடத்தே (காவலிற்) செறித்தனர், முரண் தந்த கர வை வேலா - வலிபொருந்திய கையின்கண் கூரிய வேலையுடைய தலைவரே, கடல் திரை முத்தச் சங்கம் குரண்டம் தகர எறி மறைக்காடன் குளிர்கிரிக்கே - கடலினது அலையானது முத்துக்களையுடைய சங்குகளை (த்தன்கண்ணுள்ள மீனைக்

சுவாவிருக்கும்) கொக்குகள் சிதையும்படி வீசுந் திருமறைக் காட்டை யுடைய சிவபெருமானது குளிர்ச்சிபொருந்திய வரையினிடத்தே.

(கு-ரை.) வரையினிடத்தே இற்செறித்தாரென முடிக்க. கிரிக்கு உருபுமயக்கம். இஃது இற்செறி வறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (சக)

கிரிதா ரகையணிந் தாலென்ன முத்தங் கிடந்தகொங்கை
அரிதார மன்னவ ளம்பகங் காட்டு மருக்கன்மதி
யெரிதார வெற்பு விழியா சனத்த னெழின்மறைசை
விரிதார கப்பொரு ளானே றுகந்தவன் மெய்யொளியே.

(இ-ள்.) கிரி தாரகை அணிந்தால் என்ன - மலையானது நட்சத்திரமாலையைத் தரித்தாற்போல, முத்தங்கிடந்த கொங்கை அரி தாரம் அன்னவள் - முத்துவடங்க ளணியப்பெற்ற முலையினையுடைய இலக்குமியை யொத்த தலைவியினது, அம்பகம் காட்டும்-கண்ணானது (சிவப்புற்றுக்) காட்டுகின்றது, அருக்கண் மதி எரி விழி தாரவெற்பு ஆசனத்தன் - சூரியனையும் சந்திரனையும் அக்கினியையும் விழியாகவும் வெள்ளிமலையை எழுந்தருளியிருக்கும் தானமாகவும் உடையவரும், எழில்மறைசை விரிதாரகப்பொருள் - அழகிய திருமறைக்காட்டில் வியாபகமாகிய பிரணவப்பொருளாக வுள்ளவரும், ஆனேறு உகந்தவன் - இடபவாகனத்தை விரும்பிச்செலுத்தி யருள்பவருமாகிய சிவபிரானது, மெய் ஒளி ஏ - திருமேனியின் ஒளியை.

(கு-ரை.) மெய்யொளியைக் காட்டும் எனக்கூட்டுக. இது குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல். (சஉ)

மெய்த்துத்தி யான பணியா பரணன் விரைமருவுங் [ப்
கொத்துத்தி யானஞ் செறிமறைக் காட்டுறை கோனையெண்ணி
பொய்த்துத்தி யானம் புறுசெருக் கற்றுப் புலனடங்க
வைத்துத்தி யான சமாதிசெய் வார்க்கில்லை வன்பிறப்பே.

(இ-ள்.) மெய்த்துத்தி ஆனபணி ஆபாணன் - தமது திருமேனியில் படப்பொறிகளை யுடையதான பாம்பினை ஆபரணமாக உடையவராகிய, விரை மருவும் கொத்து உத்தியானஞ் செறி மறைக்காட்டுறை கோனை எண்ணி - வாசனைபொருந்திய பூங்கொத்தினையுடைய சோலை நெருங்கிய திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவரைச் சிந்தித்து, பொய்த்து உத்தியால் நம்புறு செருக்கு அற்று - பொய்ம்மையுடைத்தாய உத்தியினாலே நம்புகின்ற மதத்தினை நீங்கப்பெற்று, புலன் அடங்க வைத்துத் தியானம் சமாதி செய்வார்க்கு வன்பிறப்பு ஏ இல்லை - இந்திரியங்களை அடங்கச்செய்து தியானமும் சமாதியும் செய்கின்றவர்களுக்கு வலிய பிறப்பு இல்லையாகும். (௩௩)

வன்போ தகவல் லியநெடுங் கான்சென்று மார்புடம்பி
னென்போ தகவல்லி யன்மா தவம்புரிந் தேனிளைப்பீர்
பொன்போ தகவல்லி யன்பார் சுருதி புரத்தபத்த
ரன்போ தகவல்லி யங்கொன்றை யாயென் றறைந்திடுமே.

(இ-ள்.) வன்போதக வல்லிய நெடுங்கான் சென்று-வலிய யானையும் புலியும் உள்ள நெடிய காட்டினிடத்தே போய், மார்பு உடம்பின் என்பு ஓதக வல் இயல் மாதவம்புரிந்து என் இளைப்பீர் - மார்பிலும் உடம்பிலுமுள்ள எலும்பு (தசை) ஒழியும் வண்ணம் கடிய வியல்பினையுடைய பெரியதவத்தினைச் செய்து என் இளைக்கின்றீர்கள், பொன் போதகவல்லி அன்பு ஆர் சுருதிபுரத்த - இலக்குமியும் ஞானத்தையுடைய சரசுவதியும் அன்போடு பொருந்திய திருமறைக்காடரே, பத்தர் அன்பு ஓது அகஅல்லி அம் கொன்றையாய் என்று அறைந்திடும் ஏ - பத்தர்கள் அன்பாற்றுதிக்கப்பெற்ற அகவிதழ்களையுடைய கொன்றைப்பூமாலையைத் தரித்தவரே என்று சொல்லித் துதியுங்கள்.

(கு-ரை.) அங்ஙனம் துதித்தலே யெல்லாத் தவப்பயனையும் கொடுக்கும் என்பது எஞ்சிநின்றது. ஓதக என்பதில் ஒருவு என்னும் பகுதி ஒவு எனத் திரிந்து பின் வகர உகரமும் கெட்டுநின்ற ஓ பகுதி, தக துணைவினை; மேதக புகுதக என்றாற்போலும். (௩௪)

அறைக்கண் டவழரு விக்கிரி வேத வனத்தண்ணினே
மறைக்கண் டரிய பிரானிறந் தாரைப்பொன் மானத்துய்த்துப்
பிறைக்கண்ட வேணியிற் பாணியும் பாணியிற் பேர்மழுவுங்
கறைக்கண்ட முந்தரச் செல்லுதல் பார்த்தி கருங்குழலே.

(இ-ள்.) அறைக்கண் அருவி தவழ்கிரி வேதவனத்து அண்ணினேம்-கற்பாறையில் அருவியோடுகின்ற மலைகள் சூழும் திருமறைக் காட்டினை யாம் வந்து அடுத்தோம், மறைக்கு அண்டரிய பிரான் இறந்தாரை பொன் மானத்து உய்த்து - வேதத்திற்கு எட்டுதற்கரிய சிவபெருமான் இத்தலத்து இறந்தவரைச் சுவர்ணவிமானத்து ஏற்றி, வேணியிற் பிறைக்கண்டம் பாணியும் - சடையிலே பிறைத்துண்டத்தையும் கங்கையையும், பாணியிற் பேர்மழுவும் - கையிலே ஆடுகின்ற மழுவையும், கண்டம் கறையும் - கண்டத்திலே விடக்கறையையும், தர-தந்தருள (ச்சாரூபம்பெற்று), செல்லுதல் கருங்குழலே பார்த்தி - (அவ் விமானத்து) செல்லுதலைக் கறுத்த கூந்தலையுடைய பெண்ணே காண்பாயாக.

(கு-ரை.) செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாகிய தர வென்பது இறந்த காலம் குறித்து நின்றது. இது பதியணித்தென்றல்.

கருமந் திரிகர ணம்வேறு மாறுங் கயவர்ப்பற்றித்
தருமந் திரியு மெனையாள்வை யோவெற்றித் தானவர்தம்
பெருமந் திரியை யுதரத்தில் வைத்த பிரானளகை
யொருமந் திரிநண்ப னேமறைக் காட்டுறை யுத்தமனே.

(இ-ள்.) கருமம் திரிகரணம் வேறுமாறும் கயவர்ப்பற்றி-செயல் வேறாகவும் மனவாக்குக் காயமாகிய திரிகரணங்கள் வேறாகவும் மாறுபடுகின்ற கீழோரைத் துணையாகப் பிடித்து, தருமம்திரியும் எனை ஆள்வையோ - இயல்பு மாறுபடுகின்ற என்னையும் ஆண்டருளுவீரோ? வெற்றித் தானவர்தம் பெரு மந்திரியை உதரத்தில் வைத்தபிரான் -

வெற்றிபொருந்திய அசுரரது பெரிய மந்திரியாகிய சுக்கிரனை வயிற்றின்கண் வைத்தருளிய சிவபெருமானே, அளகை ஒரு மந்திரி நண்பனே -. அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய ஒப்பற்ற குபேரனுக்கு நண்பினையுடையவரே, மறைக்காட்டுறை உத்தமனே-திரு மறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய உத்தமரே! (சசு)

உத்தம ரத்தி யுரியார் மறைசை யொருத்தர்வெள்ளோ
லத்த மரத்தி னிறைகங்கை வேணிய ராலெரித்த
நத்த மரத்தி முரசான் செழுங்கணை நல்கமுன்னாள்
வைத்த மரத்தின்மெய்த் தூரில்வெந் நீர்விடு மங்கையரே.

(இ-ள்.) உத்தமர் - மேலாயவர், அத்தி உரியார் - யானையினது தோலினையுடையார், மறைசை ஒருத்தர் - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய ஏகர், வெள் ஓலம் தமரத்தின் நிறைகங்கை வேணியரால் எரித்த - வெண்மையாகிய அலையின தொலி நிறைந்த கங்கையைச் சடாபாரத்திலே தரித்த இச் சிவபெருமானால் எரிக்கப்பட்ட, நத்து அமர் அத்தி முரசான் செழுங் கணை நல்க - சங்குகள் பொருந்திய கடலாகிய முரசினையுடைய மன்மதனுக்குச் செழித்த மலராகிய பாணத்தைக் கொடுக்க, முன்னாள் வைத்த மரத்தின் தூரில் மெய் வெம் நீர் விடும் மங்கையரே - முற்காலத்தில் வைத்துப் பயிர்செய்த மரத்தினது வேரில் மெய்யாகவே வெந்நீரை விடுவீர்களாக, தோழிகளே.

(து-றை.) இது தலைவி வருந்தல். (சஎ)

மங்கல மந்தர முன்னாத நின்கண்ட வண்ணங்கண்டு
சங்கல மந்தர வங்கொண்டு கூனிச் சுரிமுகஞ்சார்ந்
திங்கல மந்தர மத்தான்கை யிற்புக் கிருந்ததுநா
கங்கல மந்தர தம்புவி யான்மறைக் கானமின்னே.

(இ-ள்.) மங்கலம் அந்தரம் உன்னாத - மங்கலத்திற்கு முடிவு கருதப்படாத, நின்கண்ட வண்ணங்கண்டு - உன்னுடைய கழுத்தினதழகைக்கண்டு, சங்கு அலமந்து அரவங்கொண்டு கூனிச் சுரிமுகஞ்சார்

ந்து - பாஞ்சசன்னிய மென்னும் சங்கமும் சுழன்று ஏங்குதலையுற்று வளைந்து சுரித்த முகத்தினை யுடையதாய், இங்கு அல மந்தர மத்தான் கையிற் புக்கு இருந்தது - இவ்விடத்தும் அன்று (வைகுண்டத்திலே) மந்தரகிரியை மத்தாகக்கொண்ட திருமாலினது கையினிடத்தேபோ யிருக்கப்பெற்றது, நாகம் கலம் அந்தப் புவி ரதத்தான் மறைக்கான மின்னே - சர்ப்பத்தை யாபரணமாகவும் அழகிய பூமியை இரதமாகவு முடைய சிவபிரானது திருமறைக் காட்டிலிருக்கும் மாதே!

(கு-ரை.) இங்கலமந்தரம் என்பதற்கு இவ்வுலகத்தில் அமைதி பெற்ற மந்தரகிரியெனினும் பொருந்தும். அந்த என்பதைப் பண்டறி சுட்டாக்கினுமாம். இது நலம்புனைந்துரைத்தல். (சஅ)

கானவண் டானக் களிற்றைவர்க் காகக் கழுவிற்றங்கு
மானவண் டானது காணுத தாமரை யானுஞ்செவ்வி
ஞானவண் டானத் துறைவோனும் வாவியி னூடிக்கொத்து
மீனவண் டானந் திரிமறைக் காட்டுறை வித்தகனே.

(இ-ள்.) கான வண் தானக் களிற்று ஐவர்க்காக - காட்டிலே திரிகின்ற மிக்க மதத்தினைச் சொரியும் யானைகளையுடைய பஞ்ச பாண்டவர்களின் நிமித்தமாக, கழுவில் தங்கும் மானவண்டு ஆனது காணுத தாமரையானும் - நீரில் நாட்டிய கழுமுனையிற் றங்கிய பெருமை பொருந்திய வண்டுவடிவமான திருமாலாற் காணுதற்கரிய பாத தாமரையையுடையாரும், செவ்வி அண் ஞான தானத்து உறைவோனும் - அழகு பொருந்திய ஞானபூமியி லிருப்பவரும், வாவியில் நாடிக் கொத்தும் மீன வண்டானம் திரி - தடாகங்களிலே ஆராய்ந்து கொத்திக்கொள்ளு மீன்களையுடைய நாரைகள் திரியப்பெற்ற, மறைக் காட்டுறை வித்தகன் ஏ - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய பெரியோர்.

(கு-ரை.) "மீன" என்பது மீன் என்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம், மகர வீறு கெட்ட மீனம் எனினுமாம். ()

(இ-ள்.) தென்காலன் செப்பில் இப்பேர் சிங்க ஆவியை முருக்குவன் - தென்றிசைக்குரிய இயமன் சொல்லுமிடத்து இந்த (எனது) பெயருங்கெடும்வண்ணம் (முடிவில்) உயிரினைக் கொண்டுபோய் வருத்துவன், கங்கம் உருக்குரல் நாய் விருந்துண்ணக் கனத்திடும் என் அங்கம் பிணி உருக்கும் - பருந்துகளும் கோபத்தோடு குரைக்கும் நாய்களும் விருந்தாகத் தின்னும்படி பருத்திருக்கும் எனது சரீரத்தை (இப்போது) வியாதிகளுருக்கி வருத்தும், அங்கும் இங்கும் அலைய வைத்தாய் - இவ்வகையாக இம்மையினும் மறுமையினும் என்னை வருத்தமுற்றலையும் வண்ணம் செய்தீர், பங்கு அம் முருக்கிதழ் சேர் மறைக்காட்டு உறை பண்ணவன் ஏ-பாதித்திருமேனியில் அழகிய முருக்கமலரினையொத்த அதரத்தையுடைய உமாதேவியார் பொருந்தப்பெற்ற திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கும் மஹாதேவரே!

(கு-ரை.) இனி யித்துயரினை யொழித்தருள்வீராக என்பது எஞ்சிநின்றது. முருக்கிதழ் அன்மொழித்தொகை. செப்பிலின்னே யென்பதூஉம் பாடம்.

பண்ண முதலையின் சொல்லிபங் காளன் பகைவிடம்வன்
கண்ண முதலையி னேமியை யேவிய கண்ணனுயி
ருண்ண முதலையின் றேன்மறைக் காடனை யுண்டென்பதே
யெண்ண முதலையின் கானிடைப் பூவி லினிநெஞ்சமே.

(இ-ள்.) பண் அமுது அலை இன் சொல்லி பங்காளன் - இராகத்தினையும் அமிர்தத்தினையும் வென்ற இனிய மொழியினையுடைய உமாதேவியாரைப் பாதித் திருமேனியி லுடையாரும், பகை விடம் வன்கண்ண முதலையின் நேமியை ஏவிய கண்ணனுயிர் உண்ணமுதல் ஐயின்றேன் - பகையாகிய விடமானது கொடிய முதலையின்பேரில் சக்கரத்தை விடுத்த திருமாலுயிரை யுண்ணுதற்கு முன்னே அதனை யுண்டருளியவருமாகிய, மறைக்காடனை - திருமறைக்காட்டிறைவரை, நெஞ்சமே இனி ஐயின்கானிடைப் பூவில் உண்டு என்பதே முதல்

எண்ணம் - மனமே இனி கோழைக்காட்டி னிடையேயுள்ள நமது இதயகமலத்தில் துணையாயுள்ளார் எனத் துணிதலே மேலாகிய எண்ணமாம்.

(கு-ரை.) முதலேயின் கானிடைப்பூவில் என்பதற்கு செங்கிடைக் காட்டினிடத்துள்ள மலர்போலும் பயனற்றவென மனத்திற் குவமை யாக்குவாரு முளர். "கோழைக் காட்டிலுள்ள பூப்போன்ற மனமே" எனப் பொருள் கூறுவோர் உரை உவமை இல்பொருளாய் யாதோ ரிபைபுங் குறித்து நிற்றலின்மையாற் போலியுரையாமென்க. ஐயின் ரூன் மொழிமுதற்போலி. (௩௪)

நெஞ்சத் திருக்கு மதிநீயைம் பூத நிலயமுநீ
கஞ்சத் திருக்கு மரிசேருங் கண்ணனெண் கண்ணனுநீ
வஞ்சத் திருக்கு மலமாயை நீங்கிய மாதவத்தோர்
தஞ்சத் திருக்கு வனத்துறை காரண தற்பரனே.

(இ-ள்.) நெஞ்சத்து இருக்கும் மதி நீ - மனத்தின்கண் உள்ள அறிவும் நீரே, ஐம்பூத நிலயமும் நீ - பஞ்சபூதங்களுக்கு இருப்பிடமும் நீரே, கஞ்சத் திருக் குமரி சேரும் கண்ணன் (நீ)-தாமரைமலரிலிருக் கும் இலக்குமியாகிய மாது சேரப்பெற்ற திருமாலும் நீரே, எண் கண்ணனும் நீ - எட்டுக் கண்ணினேயுடைய பிரமனும் நீரே, வஞ்சத் திருக்கு மலம் மாயை நீங்கிய மாதவத்தோர் - வஞ்சகமாகிய குடிலத் தினையுடைய ஆணவமும் மாயையும் (கன்மமும்) ஆகிய மலங்கள் நீங் கப்பெற்ற பெரிய தவத்தினை யுடையார்க்கு, தஞ்சத்து இருக்கு வனத் துறை காரண தற்பரனே-புகலிடமாயுள்ள திருமறைக்காட்டி லெழுந் தருளியிருக்கின்ற நிமித்தகாரணராகிய பசுபதியே! (௩௫)

தற்கோல மென்ற கனிவாயை வேட்டுத் தயங்குமணப்
பொற்கோல மென்றடி யேன்காண்கு வன்புவி புக்கிடந்த
முற்கோல மென்றவி சம்புயன் போகி முதலமார்
நிற்கோல மென்ற பொழுதால முண்ட நிருமலனே.

(இ-ள்.) தற்கோலம் மென்ற கனிவாயை வேட்டு - தக்கோலி முதலிய வாசனைப் பொருளை (பாகடையோடு) உண்ணுங் கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயினையுடைய உமாதேவியாரைத் திருக்கல்யாணஞ்செய்து, தயங்கும் பொன் மணக்கோலம் அடியேன் காண்குவன் என்று - விளங்குகின்ற உமது அழகிய திருமணக்கோலத்தை அடியேன் தரிசிப்பது எப்போது?, முன் புவி புக்கு இடந்த கோலம் மென் தவிசு அம்புயன் போகி முதல் அமரர் - முன்னே பூமியிற புகுந்து அதனைப் பிளந்த வராக வடிவமாகிய திருமாலும் மெல்லிய தவிசாகிய தாமரைமலரி லிருக்கும் பிரமனும் இந்திரனு முதலிய தேவர்கள், நிற்கு ஓலம் என்றபொழுது ஆலம் உண்ட நிருமலனே - உமக்கு நாங்களடைக்கலம் என்று முறையிட்ட காலத்து (அவர்களுயிரைக் காக்கும் பொருட்டு) நஞ்சினை யுண்டருளிய நிருமலரே! (௩௬)

நிருமல ரஞ்சனை சேய்பணி மாலத்தர் நீள்விசயற்
பொருமல ரஞ்ச நயந்திடும் வேத புரிவரைக்கோன்
மருமல ரஞ்சனை யன்னார் மறார்சொல் வருவர்வன்க
ணருமல ரஞ்சனை யாதொழி யாய்மதி யாய்மனமே.

(இ-ள்.) நிருமலர் - மலங்களை ஒழிந்துள்ளார், அஞ்சனைசேய் பணி மால் அத்தர்-அஞ்சனாதேவியின் புத்திரனாகிய அனுமான் பணியப்பெற்ற திருமாலுக்குப் பிதாவானவர், நீள்விசயன் பொரும் மலர் - நெடிய அருச்சுனனோடு மல் யுத்தஞ்செய்தவர், அஞ்சம் நயந்திடும் வேத புரிவரை மருமலர்க்கோல் அஞ்சனை அன்னார் - இவரது அன்னங்கள் விரும்பும் திருமறைக்காட்டு மலையில் வாசனை பொருந்திய மலர்க்கணை ஐந்தினையுடைய மன்மதனை யொத்த தலைவர், சொல்மறார் வருவர் வன்கண்ணரும் அலர் - தமதுசொல் வேறுபடார் விரைவில் வருவர் அருளில்லாதாருமல்லர், அஞ்சல் மனம் நையாதொழியாய் மதியாய் எ - பயப்படாதே மனம் வருந்தாதொழிவையாக மதியினையுடையவளே.

(து-றை.) இது வாய்மை கூறி வருத்தந் தணித்தல். (௩௭)

மனக்காக்கை மூவர் தமிழ்க்குயில் வாணியை வைத்தகுழை
யுனக்காக்கை வஞ்ச வினையேன்புன் னாவி னுரைத்ததமிழ் [சந்
சினக்காக்கை வாயி னுறுங்குரற் சொல்லொக்குஞ் சேண்முகிற்
தனக்காக்கை நீட்டு மறைக்காட்டில் வாழ்சிவ சம்பரனே.

(இ ள்.) மனக்காக்கை மூவர் தமிழ்க் குயில் வாணியை வைத்த குழை உனக்கு - மனக்காவலுடைய மூவரது தேவாரத் தமிழாகிய குயிலினது மொழியை யேற்றருளிய உமது திருச்செவிக்கு, வஞ்ச ஆக்கைவினையேன் புல்நாவில் உரைத்த தமிழ் - பொய்ம்மையாகிய உடலெடுத்தற்குரிய தீவினையையுடைய யான் புல்லிய நாவினாற் சொல்லிய பாடல், சினக் காக்கை வாயின் உறுங்குரற்சொல் ஒக்கும்-கோபமுள்ள காக்கை வாயிற் பிறக்கும் (விரசமாகிய) பேரொலியினையுடைய சொல்லை யொக்கும், சேண்முகில் சந்தனக்கா கை நீட்டும் மறைக்காட்டில் வாழ் சிவசம்பு அரனே - ஆகாயத்திலுள்ள மேகங்களினிடத்துச் சந்தனச்சோலைகள் கிளைகளாகிய கைகளை நீட்டுகின்ற திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, சம்புவே, சங்காரகருத்தரே!

சம்பாதி யந்தச் சடாயுவும் போற்றுந் தலைவன்புரம்
வெம்பாதி யந்த மிலாமறைக் காடன் விரைக்குழல்சேர்
செம்பாதி யந்தண் சமயமல் லாது திரிநெஞ்சமே
நம்பாதி யந்தகர் பொல்லாச் சமயங்க ணன்றெனவே.

(இ-ள்.) சம்பாதி அந்தச் சடாயுவும் போற்றுந் தலைவன்-சம்பாதியும் அழகிய சடாயுவுமாகிய புள்ளரசர்களால் வழிபடப்பெற்ற தலைவர், புரம்வெம்பு ஆதி அந்தம் இலாமறைக்காடன் - திரிபுரத்தை எரித்த முதலும் ஈறும் இல்லாத திருமறைக்காட்டையுடையார், விரைக்குழல் சேர்செம்பாதி - வாசனை பொருந்திய கூந்தலையுடைய உமாதேவியார் பொருந்திய செவ்விய பாதித் திருமேனியையுடையார், அம்தண் சமயம் அல்லாது - இவரது அழகிய தண்ணிய சைவசமயத்தை யன்றி, திரிநெஞ்சமே அந்தகர் பொல்லாச் சமயங்கள் நன்றென வே நம்பாதி -

மாறுபட்டுழலும் மனமே அறிவிலாக் குருடர்கள் கைக்கொள்ளும்(மற் றத்) தீயசமயங்களை நன்றென நம்பாதொழி.

(கு-ரை.) விரைக்குழல் அன்மொழித்தொகை. அந்த என்பதைப் பண்டறி சுட்டாக்கினுமாம். (டுக)

நன்றென் புலமைந்தில் வாயொன்று மேநவை யாயினுஞ்சீர்
நின்றென் புலவு கறையாக்கை துஞ்சுமுன் னீள்பொதியக்
குன்றென் புலவர்முன் னோர்கவி யாயினுங் கூறியதால்
வன்றென் புலவனைத் தாக்கிய வேத வனத்தனையே.

(இ-ள்.) என் புலம் ஐந்தில் வாய் ஒன்றுமே நவையாயினும் நன்று - எனது ஐந்து இந்திரியங்களுள் வாக்கு ஒன்றுமே குற்றமுள்ள தாயினும் நல்லதாம், (ஏனெனில்), சீர் நின்று என்பு உலவு கறை யாக்கை துஞ்சும்முன் - சிறப்பொழிந்து எலும்பினையும் ஓடும் உதிரத்தினை யுமுடைய எனது சரீரம் கெடுவதற்கு முன்னே, நீள்பொதியக்குன்று என் புலவர்முன் - நீண்ட பொதியமலையோடொத்தவரென்னும் புல வர்களுக்கு முன்னே, ஓர் கவியாயினுங் கூறியது ஆல் - ஓர் செய்யுளா யினும் பாடுந்திறத்தினைப்பெற்றது, வல் தென்புலவனைத் தாக்கிய வேதவனத்தனையே - வலிய தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமனை யுதைத்த திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு.

(கு-ரை.) சிவபெருமானுக்கு ஓர் கவியாயினும் எனக் கூட்டுக. நவையாயினும் என்பதற்குச் சான்றோர் கவிபோலன்றிக் குற்றமுள்ள தாயிருப்பினுமெனப் பொருள்கொண்டு கவியொடு முடிப்பினுமாம். ஆல் அசை. வேதவனத்தனை வேற்றுமை மயக்கம். (சுo)

வனக்கோதை யேயு மறுகால் துவைத்துவண் டேன்பிழிந்த
கனக்கோதை யேனளித் தீர்கரும் பாட்டிய கட்டிநல்கா
தெனக்கோதை வாரித் திருவே மதிமலி யின்றமிழ்விற்
பனக்கோதை பால்விடுத் தான்மறைக் காடன் பனிவரைக்கே.

(இ-ள்) வனக்கோதை எயும் அறுகால் துவைத்து வண்டேன் பிழிந்த - அழகிய பூமாலையிற் பொருந்தும் வண்டுகள் காலாற்றுவைத்து வளவிய தேனைப் பிழிந்துகொள்ளப்பெற்ற, கனக்கோதை - மேகம்போல விளங்கும் கூந்தலை, கரும்பாட்டிய கட்டிநல்காது எனக்கு ஏன் அளித்தீர் - கரும்பை ஆலையில் ஆட்டிய இரசத்தினாலாய வெல்லக்கட்டியை யொத்த முலைகளை எனக்குக்கொடாது ஏன் கொடுக்கின்றீர், ஓதை வாரித் திருவே - ஒலியினையுடைய சமுத்திரத்திற் பிறந்த இலக்குமியை யொப்பீர், மதிமலி இன்தமிழ் விற்பனக் கோதைபால் விடுத்தான் மறைக்காடன் பனிவரைக்கு எ - "மதிமலிபுரிசை" என்னும் இனிய தமிழ்ப்பாசுரத்தைக் கல்வியிற் சிறந்த சேரமான் பெருமானிடத்தே விடுத்தருளியவராகிய திருமறைக்காட்டீசரது குளிர்ந்த மலையின்கண்ணே.

(ந-ரை.) திருவே, மலையின் கண்ணே ஏன் கொடுக்கின்றீர் எனக்கூட்டுக. கருப்புக்கட்டியைத்தாராது கோதைநீர் தந்தது அருளின்மை யென்பது குறிப்பு. இது புறங்காட்டல். "இப்பாட்டை அகத்தமிழ் புறத்தமிழ்த் திறனறியார் தோன்றியவாறே புறங்காட்டலென்னப் புதிதொன்று படைத்துக் கூறுவர்" என்னும் புலவர் இப்புறங்காட்டற்றுறை பள்ளிபடத் தூடலின்பாற் படுதலும், முல்லையந்தாதி முதலிய பலவந்தாதியிலும் விக்கிரம சோழக்கோவை முதலிய பல கோவைகளிலும் பெரும்பாலும் வழங்கி வருதலும் ஆன்றோர் கொள்கையும் ஆகிய இன்னோரன்னவற்றைச் சிறிது முணர்ந்திலர்போலும்.

பனிச்சந் திரனணி வேணியுந் தாங்குஞ்செம் பஞ்சினுட
னனிச்சந் திரளன்னத் தூவியிற் சேக்குமஞ் சீறடிபாற்
றனிச்சந் திவி னடந்தான் சிகர தளம்பொலிமே
தினிச்சந் திரவரை வில்லான் மறைசையிற் செந்திருவே.

(இ-ள்.) பனிச்சந்திரன் அணிவேணியுந் தாங்கும் - (மான்மழு சதுர்ப்புய முதலியனவுமன்றிக்) குளிர்ந்த சந்திரனைத் தரித்த சடையுந் தாங்கப்பெற்றுச் சாரூபம்பெறும், செம்பஞ்சினுடன் அனிச்சம்

திரள் அன்னத் தூவியில் சேக்கும் அம் சீறடிபால்-செம்பஞ்சினுடனே அனிச்சமலரும் திரளாகிய அன்னத்தின் றூவியும் ஆகிய இவைகளை (மிதிப்பினும்) சிவக்கும் அழகிய சிறிய பாதத்தையுடைய பரவையாரிடத்திலே, தனிச் சந்து இரவில் நடந்தான் - தனியே தூதாக இரவில் நடந்தோராகிய, மேதினி சிகரதளம் பொலி சந்திர வரை வில்லான்-பூமியிலுள்ள சிகரக்கூட்டங்கள் விளங்குகின்ற பொன்மலையை வில்லாகக்கொண்டருளிய சிவபிரானது, மறைசையில் செந்து உரு வ - திருமறைக்காட்டில் செந்துக்களாய உருவுடையனவும்.

(கு-ரை.) செந்துருவும் தாங்கும் எனக்கூட்டுக. வேணியும் என்பதிலுள்ள எச்சவும்மையால், மான்மழு சதுர்ப்புய முதலியனவும் அன்றி என்பது பெறப்படுமாறுணர்க. செந்துருவும் என்பதில் உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (௬௨)

உருப்பவ ஞசன வாய்த்தேரை யிற்பிணிக் குள்ளுடைந்தேன்
கருப்பவ நாச நதிமணி கன்னிகைக் கான்மறைசை
நெருப்பவ ஞசன காதியர் தேசிக நீள்பதுமத்
திருப்பவ ஞசனப் பாற்கட லான்பணிந் தேத்திறையே.

(இ-ள்.) உருப் பவனுசன வாய்த் தேரையிற் பிணிக்கு உள் உடைந்தேன் - கோபத்தையுடைய காற்றை யுண்ணும் பாம்பின் வாய்ப்பட்ட தேரைபோல வியாதியிற் சிக்குண்டு மனம் வருந்தினேன், கருப்பவம் நாச மணிகன்னிகை நதி மறைசைச்சான் - கருவினையடையும் பிறவியைப்போக்கும் மணிகர்ணிகைத் தீர்த்தம் பொருந்திய திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய, நெருப்ப வனு - நெருப்பினையுடைய சுடலைக்கண் நடிக்கின்றவரே, சனகாதியர் தேசிக - சனகர் முதலிய முனிவருக்கருளிய குருமூர்த்தியே, நீள் ஆசனப்பதுமத்து இருப்பவன் பாற்கடலான் பணிந்து எத்து இறையே-நீண்டதாளினையுடைய ஆசனமாகிய பதுமமலரில் இருக்கின்ற பிரமனும் பாற்கடலையுடைய வனுகிய திருமாலும் வணங்கித் துதிக்கப்பெற்ற சிவபெருமானே!

(கு-ரை.) நெருப்ப குறிப்புப்பெயரெச்சம். (௬௩)

ஏத்திரப் பாண்டி யெனவைய மேற்கு மிறைவன்மதிக்
கோத்திரப் பாண்டிய னாகிமண் ணாண்டவன் கோலநரைக்
காத்திரப் பாண்டின் மறைக்கா டனைமலக் காயமென்னுஞ்
சூத்திரப் பாண்டி யிறுமிறுங் காணுந் தொழுமுன்னமே.

(இ-ள்.) இரப்பு ஆண்டியென ஐயம் ஏற்கும் ஏத்து இறைவன் - இரத்தல் செய்யும் ஆண்டியாகப் பிச்சைகொண்டருளிய யாவருந் துதிக்கப்பெற்ற கடவுள், மதிக்கோத்திரப் பாண்டியன் ஆகி மண் ஆண்டவன் - சந்திரவமிசத்திற்குரிய பாண்டியனுத் திருவுருக்கொண்டு பூமியைப் பரிபாலித்தவர், கோல நரைக் காத்திரப் பாண்டில் மறைக்காடனை - அழகிய வெண்மையான பெரிய இடபவாகனத்தை யுடைய திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இச்சிவபெருமானை, மலக்காயம் என்னும் சூத்திரப் பாண்டில் இறும் இறும் முன்னமே தொழுங்காணும் - மலத்தால் நிரம்பப்பெற்ற இச்சரீரமாகிய சூத்திரச் சகடமானது விரைவில் இற்றுவிழும் ஆதலால் அவ்வாறு விழுவதற்கு முன்னமே வணங்குமின்.

(கு-ரை.) அடுக்கு விரைவு குறித்து நின்றது. காணும் அசை.()

முன்னாவ லாரிசை யுங்கூடற் சங்கர் முதியவெள்ளை
நன்னாவ லாரியன் மாமறைக் காடர் நயங்கொள்பச்சை
மின்னாவ லாரி வரைக்காண வேண்டும் விழிசதப்பத்
தென்னா வலாரி படைத்தா னவைபு மிமைப்பிலவே.

(இ-ள்.) முன் நாவலார் இசையும் கூடற்சங்கர் - பூர்வத்திலே புலவர்கள் கூடிய மதுரை முச்சங்கத்திலும் தாமுமொரு புலவராய் வீற்றிருந்தவர், முதியவெள்ளை நல் நாவலார்-பழைய வெண்மையாகிய சிறந்த நாவல் விருட்சத்தினடியில் எழுந்தருளியவர், இயல் மா மறைக்காடர் - அழகிய பெருமைபொருந்திய திருமறைக்காடர், நயங்கொள் பச்சை மின் ஆவலார் - அன்புபொருந்திய பசுமையாகிய மின்னற்

கொடியை ஒத்த உமாதேவியாரிடத்தே விருப்பத்தினையுடையார், இவரைக் காணவேண்டும் விழி வலாரி சதப்பத்து என்றுப் படைத்தான் - இவரது திருக்கோலத்தைத் தரிசனம் பண்ணுகிறதற்கு வேண்டுங் கண்கள் (இரண்டமையாதெனத்) தேவேந்திரன் ஆயிரமாகப்பெற்றான், அவையும் இமைப்பில எ - அக் கண்களும் (பார்த்தமையாமையால்) இமையாதிருக்கின்றன.

(கு-ரை.) இயல் என்பதற்கு இயற்றமிழ் வழங்கும் எனினும் பொருந்தும். (சுரு)

இமையாத வம்பகர் சூழ்மறைக் கானத் திறைவகங்கைச்
சுமையா தவம்பக வன்செயச் சென்னி துளக்கரனே
கமையா தவம்பகல் வீசிய வாரிதிக் காசினியோ
ருமையா தவம்பக ரார்வேட னெச்சிலை யுண்டதற்கே.

(இ - ள்.) இமையாத அம்பகர் சூழ்மறைக் கானத்து இறைவ - இமையா நாட்டமுடையவர்களாகிய தேவர்கள்சூழுந் திருமறைக் காட்டீசரே, கங்கைச் சுமையா - கங்கையைத் தாங்குகின்றவரே, பகவன் தவஞ்செயச் சென்னி துளக்கு அரனே-பிரமன் தவஞ்செய்ய (மகிழ்ந்து) சிரக்கம்பம் செய்தருளியவரே, பகல் ஆதவம் வீசிய வாரிதிக் கமைக் காசினியோர்-சூரியன் வெயிலினை வீசுகின்ற கடலாற் சூழப்பெற்ற பொறையினையுடைய பூமியிலுள்ளோர், வேடன் எச்சிலையுண்டதற்கு உமை யாது அவம் பகரார் - வேடராகிய கண்ணப்ப நாயனார் எச்சிலை நீர் உண்டதற்கு உம்மை என்ன குற்றஞ் சொல்லார்கள்!

(கு-ரை.) உமையென்பது ஒருமையிற் பன்மை. காசினியோருமை என்றதற்குக் காசினியோரும் ஐயனே எனப் பொருள் கூறினுமாம். வீசிய காலவழுவமைதி. பொறுமையாகிய வெயில் பகலில் வீசப்படுகின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தோர் எனப் பொருள் கூறில், பொறுமை யுயிர்களுக்கேயன்றி வெயிற்கின்மையானும் பொருட்சிறப்பின்மையானும் அவ்வுரை பொருந்தாமையுணர்க. (சுசு)

உண்டலத் தானையன் பின்வந்த வண்டின மூதுந்துழாய்க்
கொண்டலத் தானைய னஞ்சுடர் மூன்றையுங் கொண்டமுக
மண்டலத் தானையன் கொண்டாடும் வேத வனத்தன்சிறு
கண்டலத் தானையன் றீருரி வாங்குங் கருணையெற்கே.

(இ - ள்.) உண்டு - உளதாம், அலம் தானையன் பின் வந்த வண்டினம் ஊதும் துழாய்க் கொண்டல் அத்தான் - கலப்பைப் படையினையுடைய பலராமனுக்குப் பின் அவதரித்த வண்டுக் கூட்டங்கள் ஒலிக்கின்ற துளவமாலையைத் தரித்த திருமாலுக்கு மைத்துனர் என்னும் முறையினை யுடையாரும், சுடர் மூன்றையும் நயனம் கொண்ட முக மண்டலத்தான் - சோமசூரியாக்கினி என்னும் முச்சுடர்களையும் (மூன்று) கண்களாகக் கொண்டருளிய திருமுகமண்டலத்தினையுடையாரும், அயன் கொண்டாடும் வேதவனத்தன் - பிரமனாற் புகழப்பெறும் திருமறைக்காடரும், சிறு கண் தலத்து ஆனை ஈர் உரி அன்று வாங்கும் கருணை எற்கு எ - சிறிய கண்ணினையுடைய யானையை உரித்த தோலினை (போர்வையாகக்) கொண்டவருமாகிய சிவபெருமானது கருணை எனக்கு.

(நு-ரை.) எனக்கு உளதாம் எனக் கூட்டுக; இது பூட்டுவிற்பொருள்கோள். கையைக் கைத்தலம் என்றாற்போலக் கண்ணைக் கண்டலம் என்றார். வாங்கும் என்னும் பெயரெச்சம் வாங்குவோன் எனப் பெயராய் நின்றது; "பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையில்" என்னுந் திருக்குறளில் ஒழுகுவோனது ஆண்மை என்றாற்போல. ஆனை யீருரிவாங்குங் கருணை என்பதற்கு யானையிலிழுத்த தோலைக் கொண்ட கிருபை என்பது உரையன்மையாமாறுணர்க. (௬௭)

எற்பதங் கன்று வளர்சோம னங்கி யிவர்செய்கையாய்
நிற்பதங் கன்று திருமறைக் காட னிறைவைகுந்த
நற்பதங் கன்று நிரைமேய்த்த வற்கரு ளுதன்பெண்பாற்
சிற்பதங் கன்று மெனச்சென்ற தூதன் செயல்வண்ணமே.

(இ-ள்.) எல் பதங்கன் து வளர் சோமன் அங்கி இவர் செய்கையாய் அந்து நிற்பதன்று - ஒளியானது சூரியனும் தூய்மை மிக்க சந்திரனும் அக்கினியும் ஆகிய முச்சுடர்களது செயலாய் (அவைகளால் விளக்கமுறும்) உலகத்தில் நிற்பதன்று, திருமறைக்காடன் - திருமறைக்காடரும், இறை - இறைவரும், வைகுந்த நற்பதம் கன்று நிரை மேய்த்தவற்கு அருள் நாதன் - வைகுண்டமாகிய நல்ல பதவியைக் கன்றுகளையும் பசுக்களையும் மேய்த்தவனாகிய திருமாலுக்குக் கொடுத்தருளிய முதல்வரும், பெண்பால் நிற்பதம் கன்றுமெனச் சென்ற தூதன் செயல் வண்ணம் எ - பரவையாரிடத்து ஞானமே வடிவாயுள்ள திருவடி வருந்துமென்னும் வண்ணம் சென்ற தூதருமாகிய சிவபெருமானது செயல்வண்ணமாய் நிற்பதாம்.

(கு-ரை.) சிவபெருமானுடைய திருமேனியி னொளியே முச்சுடர்களுக்கும் ஒளியினைத் தருதலால் உலகத்தில் ஒளி நிலைபெற்று நிற்பது அச்சிவபெருமான் செயலேயன்றி முச்சுடர்கள் செயலன்றென்பது கருத்து. இதனைத் "தேயமா ரொளிகளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேசதென்னுர்" என்னுந் திருவாக்கானு முணர்க. முதலாவது அடியில் தூ என்பது து எனக் குறுகிநின்றது. எல் என்பதனை எழுவாயாகக்கொள்ளாது முச்சுடர்களுக்கு அடையாக்கின், இவர் செய்கையாய் நிற்பதன்று, தூதன் செயல் வண்ணமாய் நிற்பது எனக் கூறும் ஒருமை வினைகளுக்கு எழுவாயின்றி அவ்வுரை வழுவாமாறு காண்க. (சுஅ)

வண்ணவெண் கண்ணன் மரையா ளுறைமறைக் காட்டிறைவர்
திண்ணவெண் கண்ணன் மதமாத் திரியுஞ் சிலம்பகம்பூ
வுண்ணவெண் கண்ண னணையே நிதம்ப முயர்சுருதிப்
பண்ணவெண் கண்ணன் மனையே முகநன்ப பைந்தொடிக்கே

(இ-ள்.) வண்ண வெண் கள் நல் மரையாள் உறை மறைக்காட்டு இறைவர் - அழகிய வெண்மையான தேனையுடைய நல்ல தாமரைமலரில் வசிக்கும் கலைமகள் உறையப்பெற்ற திருமறைக்காட்டீசரது,

திண்ண என்கு அண்ணல் மதமாத் திரியும் சிலம்பு அகம் - வலிய கரடிகளும் பெருமையிற் சிறந்த மதயானைகளும் சஞ்சரிக்கின்ற மலை இடமாம், பூ உண்ண எண் கண்ணன் அணையே நீதம்பம் - பூமியை உண்ண எண்ணுந் திருமாலினது சயனமாகிய அரவமே அல்குலாம், உயர் பண்ண சுருதி எண் கண்ணன் மனையே முகம் நண்ப பைந்தொடிக்கு ஏ - உயர்ந்த பண்ணையுடைய வேதத்தை யுணர்ந்த பிரமனது மனையாகிய தாமரைமலரே முகம் ஆம், நண்பனே, பசிய வளையலை யுடையாளுக்கு.

(கு-ரை.) இஃது இவ்விடத் திவ்வியற்றென்றல். (சுக)

தொடிப்பாணி நித்திரை யாகாளென் காதிற் றுளைக்குமட்டோ
நொடிப்பா ணினித்தில தென்னும் விழுமெழு நோமிப்பிவாய்
வெடிப்பாணி நித்தில மையோ சுடுமென்னும் வேதவன
முடிப்பாணி நித்தியப் பெம்மான் பவனி முறையிற்கண்டே.

(இ-ள்.) தொடிப்பாணி நித்திரை ஆகாள் - வளையலைத் தரித்த கையினையுடைய நமது பெண் துயில்கொள்ளாள், என் காதின் துளைக்குமட்டோ நொடிப்பாண் இனித்திலது என்னும் - என் செவித் துளைக்கு மாத்திரமோ பாடுகின்ற இசை இனிக்கவில்லை என்பள், விழும் - விழுவள், எழும் - எழுவள், நோம் - துன்பமுறுவள், இப்பி வாய் வெடிப்பாணி நித்திலம் ஐயோ சுடுமெனும் - சிப்பி வாய் பிளந்துமிழ்ந்த ஆணிமுத்தும் ஐயோ என்னைச் சுடுகின்றதென்பள், வேத வன முடிப்பாணி நித்தியப் பெம்மான் பவனி முறையிற்கண்டு ஏ - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய முடியிற் கங்கையைத் தரித்த நித்தியாகிய சிவபிரானது திருவுலாவைச் செவ்வே தரிசித்து (மயங்கி).

(கு-ரை.) என் காதிற் றுளைக்குமட்டோ என்பதற்கு என் காதைத் துளைக்குமளவோ அதனினும் விஞ்சியதெனக் கூறும் உரை, நித்திரையாகாமை எழுதன் முதலியன செவிக்கு விடயமல்லவாதலா

னும், அவள் கேட்டலே யன்றிப் பார்க்குமன்பினள் அல்லளென்பது பெறப்படுதலானும் பொருந்தாமையுணர்க. இது தலைவி வருத்தம் தாயுரைத்தது. (எ0)

கண்டங் கடுத்த விராமாலை வேதன் கழிந்ததலை
முண்டங் கடுத்த மிசைந்திடும் வானின் முளைத்தபிறைத்
துண்டங் கடுத்த நுதலிமை யாசலத் துய்யபச்சைப்
பெண்டங் கடுத்தது பார்மறைக் காட்டுறை பேரொளிக்கே.

(இ-ள்.) கண்டம் கடுத் தவிரா - கண்டத்தினிடத்தே ஆலாகல விடம் நீங்காது, மாலை வேதன் கழிந்த தலை முண்டங்கள் - தரித்துக் கொள்ளும் மாலையோ பிரமனது உடலினின்று கழிந்த தலைகளாம், வானில் முளைத்த துத்தம் இசைந்திடும் பிறைத்துண்டம் கடுத்த நுதல் - ஆகாயத்திலே தோன்றுகின்ற பால்போலும் வெண்மைநிற முடைய பிறைச்சந்திரனை யொத்த புருவத்தினையுடைய, இமய அசலத் துய்ய பச்சைப் பெண்டு அங்கு அடுத்தது - இமயமலையிற் பிறந்த சிறந்த பசியநிறமுள்ள பார்வதியாராகிய பெண் மனையாளாகப் பொருந்திற்று, மறைக்காட்டு உறைபேர் ஒளிக்கு ஏ - திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளிய பெரியசோதி வடிவாயுள்ள சிவபிரானுக்கு, பார் - இத்திருக் கோலத்தைத் தரிசிப்பாயாக.

(கு-ரை.) துத்தம் இசைந்திடும் வானின் என்பதற்குத் துத்தம் போல நீல நிறம்பொருந்திய வானின் எனினுமாம். தலைமுண்டம் ஒரு பொருட்பன்மொழி. அங்கு ஏ அசைகள். (எக)

ஒளியா னிறையுந் திவாகரக் கண்ண னுலகத்துயி
ரளியா னிறையுந்தி யம்புயன் வேதற் கருஞ்சின்மய
வெளியா னிறையுந்தி முந்நீர் மறைசையில் வெற்பணங்கே
தெளியா னிறையுந் திகைத்தங் கிரேன்வந்து சேருவனே.

(இ-ள்.) ஒளியால் நிறையுந் திவாகரக் கண்ணன் - ஒளியினாலே நிறையப்பெற்ற சூரியனாகிய கண்ணினையுடையார், உலகத்து உயிர்

அவி ஆன் இறை உந்தி அம்புயன் வேதற்கு - உலகத்துயிர்களைக் காக்கின்ற பசுக்களுக்குத் தலைவனும் நாபிக்கமலத்தை யுடையவனுமாகிய திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும், அருஞ் சின்மய வெளியான் - காண்டற்கரிய சிதாகாச வடிவினையுடையார், இறை உந்தி முந்நீர் மறைசையில் வெற்பு அணங்கே - (இவாது) பெருமைபொருந்திய சுழிகளையுடைய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டினது மலையில் வசிக்கும் பெண்ணே, யான் இறையும் திகைத்துஅங்கு இரேன் வந்து சேருவன் தெளி- யான் சற்றும் மயங்கி அவ்விடத்துத் தாமதித்திரேன் (விரைவிலிங்கு) வந்துசேருவேன் இதனை நீ தெளிவாயாக.

(கு-ரை.) இது பிரிவுணர்ந்த தலைவியைத் தேற்றல். (எஉ)

சேருவ ரிக்கடை யாளமி லாவுருச் சித்தசர்போ
லாருவ ரிக்கடை யேநிற்ப ராலணங் கேசெழும்பூந்
தாரு வரிக்கடை பண்பாடும் வேதத் தலத்திறைமுந்
நீருவ ரிக்கடை வெங்காள போசன னீன்மலைக்கே.

(இ-ள்.) இக்கு அடையாளம் இலா உருச் சித்தசர்போல் சேருவர் - கருப்புவில்லின் அடையாளம் ஒழிந்த அழகிய மன்மதனை ஒத்து (நஞ்சிறூர்க்கண் வந்து) சேருவர், இக் கடையே நிற்பர் ஆல்அணங்கே உவர் ஆர் - இந்த நமது கடைத்தலையில் (வருந்தி) நிற்பர் தெய்வப் பெண்ணினை யொப்பாய், அவர் யார்?, செழும்பூந்தாரு வரிக்கடை பண் பாடும் வேதத்தலத்திறை - செழித்த பூமரங்களில் வண்டுகள் இசை பாடப்பெற்ற திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளியவரும், முந்நீர் உவரிக் கடை வெம்காளபோசனன் - முந்நீர் ஆகிய கடலிற்றோன்றிய விடத்தையுண்டருளியவருமாகிய சிவபிரானது, நீள்மலைக்கு ஏ-நீண்ட மலையினிடத்தே.

(கு-ரை.) இது குறை நயப்பித்தல். (எங)

நீண்ட வராக மலைமா நிலங்கிண்டி நின்றறியா
தூண்ட வராக மலைகுனித் தான்மறை நற்பதியான்

மாண்டவ ராக மலையாமல் வைப்பவன் வான்புகழை
வேண்ட வராக மலக்குமுன் றோன்றும் வெறுந்தௌவையே.

(இ-ள்.) நீண்டவராகம் அலைமாநிலம் கிண்டி நின்று அறியான் - பெரிய வராகமாகிய திருமால் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியைப் பிளந்து சென்றும் அறிதற்கரிய திருவடியையுடையார், நாண் தவராக மலைகுனித்தான் - நாணினையுடைய வில்லாக மேருமலையை வளைத்தவர், நல் மறைப்பதியான் - நல்ல திருமறைக்காடென்னும் திருப்பதியையுடையார், மாண்டவர் ஆகம் அலையாமல் வைப்பவன் - தமது பதியில் இறந்தோரை (எழுவகைத் தோற்றமாகிய) உடல்களோடுகூடி வருத்தமுற்றலையாமல் (சாரூபந்தந்து முத்திக்கண்) வைப்பவர், வான்புகழை வேண்ட - (இவாது) மேலாயபுகழை வேண்ட, கமலக்குமுன் தோன்றும் வெறுந்தௌவை வாா - இலக்குமிக்கு முன்பிறந்த வறிய மூதேவி வாாது.

(கு-ரை.) ச-ம் அடியில் வாா என்பது தவ்விகுதி குறைந்துநின்றது. மாண்டவராக மலையாமல் வைப்பவன் என்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்ட தவத்தர்களது காயத்தை அலையாமல் வைப்பவர் எனப்பொருள் கூறுவாருமுளர். மாயைமுதலிய மலங்களை ஒழித்து முத்தியைத் தந்தருளுமிறைவர்க்கு அம் மாயாகாரியமாகிய காயத்தைஅலையாமல் வைப்பது கூடாமையின் அஃதுரையன்மையா மாறுணர்க. (எச)

வெறும்பத்தி நிச்சய மில்லேனை யாட்கொண்டு வீட்டில்வைப்
புறும்பத்தி னிற்பத்து மாமகன் மாலய னும்பருக்கு [பா
மெறும்பத்தி நிற்கும் கடைமுத லாவி யெவைக்குமருள்
பெறும்பத் தினிபங்க னேமறைக் கானப் பெருஞ்சுடரே.

(இ-ள்.) பத்தி நிச்சயம் இல் வெறுமையேனை - பத்தியும் உறுதியும் இல்லாத வறியேனை, ஆட்கொண்டு வீட்டில் வைப்பாய் - அடிமைகொண்டு முத்திக்கண் வைத்தருளும், பத்தினிற் பத்து உறும் மாமகன் மால் அயன் உம்பருக்கும் - நூறு பெரிய யாகத்தைச் செய்த இந்திர

னுக்கும் திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் தேவர்களுக்கும், அத்திமுதல் எறும்புகடை நிற்கும் ஆவி எவைக்கும் அருள் - அத்திமுதல் எறும்பு ஈருகப்பொருந்திய மற்றச் சீவகோடிகளெவற்றிற்கும் அருளுகின்ற, பத்தினி பெறும் பங்கனே-உமாதேவியாரைப்பெற்ற பாதித்திருமேனியையுடையவரே, மறைக்கானப் பெருஞ்சுடரே - திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளிய பெரியசோதி வடிவினரே!

(கு-ரை.) இல்லேனை என்பதின் விகுதியையும் உருபையும் பிரித்து வெறுமையென்னும் பண்போடு கூட்டப்பட்டது. (எ௫)

பெருங்கா சினித்தலங் கொண்டாடி யாடிப் பிறங்குகங்கை
யருங்காசி நித்த முறைவோர் மறைசை யமலர்வெற்பின்
மருங்கா சினித்தலை கொள்ள விடாதென மார்பகத்தே [தே.
பருங்காசி னித்தகைப் பூண்கொங்கை மங்கைக்குப் பாரித்த

(இ-ள்.) பெருங் காசினித்தலம் கொண்டாடி ஆடிப் பிறங்குகங்கை - பெரிய உலகில் உள்ளார் துதித்து நீராடப்பெற்று விளங்கும் கங்கைநதி சூழ்ந்த, அருங்காசி நித்தம் உறைவோர் - அரிய காசியாகிய திருப்பதியில் நித்தியமாய் வசித்தருளுவோர், மறைசை அமலர் - திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளிய நிருமலர், இவரது, வெற்பின் - மலையினிடத்தே, மருங்கு இனி ஆசு தலைகொள்ள விடாது என - இடையை இனிச்சிறிதுந் தலை எடுக்கவிடாது என்னும் வண்ணம், மார்பு அகத்தே பருங்காசின் பூண் கொங்கை இத்தகை மங்கைக்குப் பாரித்தது - மார்பினிடத்தே பெரியமணிகளாலாகிய ஆபரணத்தை யணிந்த தனமானது இவ்வழகினையுடைய பெண்ணுக்குப் பாரித்துச் செவ்வியடைந்தது.

(கு-ரை.) இது பருவங்கூறி வரைவுகடாதல். (எ௬)

பாரிக்கு மார முலையுமை யாட்கும் பகிரதிபா
நாரிக்கு மாரப் புரமுஞ் சிரமு நயந்தளித்தான்

மூரிக் குமாரனைத் தந்தான் மறைசையின் மூர்த்திதந்தான்
தாரிக்கு மாரனுக் கில்லையென் மேற்பகை சாதிப்பதே.

(இ-ள்.) பாரிக்கும் ஆர முலை உமையாட்கும் பகீரதியாம் நாரிக்கும் - பருத்த முத்துவடங்களை அணிந்த முலையினையுடைய உமாதேவியாருக்கும் கங்கையாகிய பெண்ணிற்கும், ஆரப் புரமும் சிரமும் நயந்து அளித்தான் - பொருந்துமாறு பாதித்திருமேனியினையும் திருமுடியினையும் முறையே அன்போடு தந்தருளினார், மூரிக் குமாரனைத் தந்தான் - வலிய முருகக்கடவுளைப் பெற்றவர், மறைசையின் மூர்த்தி - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான், தார் தந்தான்-(இவர்) எனக்குக் கொன்றைமாலை தந்தருளினார்; ஆதலால், இக்கு மாரனுக்கு என்மேல் பகைசாதிப்பது இல்லை எ - கருப்புவில்லினையுடைய மன்மதனுக்கு என்மேற் பகைசாதிப்பது இனி இல்லையாய் ஒழியும்.

(து-றை.) இது மாலையைப்புகழ்தல். (எஎ)

சாதிப்ப ராகம மென்பயன் வேட்டுவன் சாதிப்புழு
வேதிப்ப ராகம் பெறல்போல மெய்க்குரு வாற்பெற்றியான்
பூதிப் பராக மணிந்தன்ப னுவதெப் போதருளா
யாதிப் பராகவி னுன்மறைக் கானத்தெண் ணம்புயனே.

(இ-ள்.) ஆகமம் சாதிப்பர் பயன் என் - (அனுபவஞானமின்றி) ஆகமத்தைச் சாதிப்பர் அதனாற் பயன்யாது?, வேட்டுவன் சாதிப்புழு வேதிப்பு அராகம் பெறல்போல - வேட்டுவன் என்னும் அளியானது உயர்வாகிய புழுவைக் கூட்டினிடத்தே வைத்து ஊதுதலினால் அது பொன்னிறமடைதல்போல, மெய்க் குருவாற் பெற்று யான் பூதி பராகம் அணிந்து அன்பன் ஆவது எப்போது - உண்மைஞானத்தைச் சற்குருவால் உபதேசிக்கப்பெற்றுத் திருவெண்ணீற்றைத் தரித்து உமதடியவனாக யான் ஆவது எக்காலம்?, அருளாய் - அருள்செய்வீராக, ஆதிப் பரா-ஆதியாகிய கடவுளே, கவின் நான் மறைக் கானத்து எண் அம்புயனே - அழகுபொருந்திய திருமறைக்காட்டினிடத் தெழுந்தருளிய எட்டுப் புயங்களையுடையவரே!

(கு-ரை.) வேதிப்ப ராகம் எனப் பிரித்துப் பொருள் கூறுதலு முண்டு. (எஅ)

புயற்கூடு போம்பொழில் வேதா ரணியன்பொன் னாட்டகத்
மயற்கூடு மாடவர் நாரிய ராருயிர் வாரியுண்ணு [தே
முயற்கூடு தாக்க விருற்கூ டுடையு முடிச்சிலம்பா
கயற்கூடு கண்ணிடை யாகாசந் தீட்டுதல் கைக்கரிதே.

(இ-ள்.) புயற்கு ஊடு போம் பொழில் வேதாரணியன் பொன் நாட்டகத்தே - மேகமண்டலத்தினூடே செல்லும் சோலைகள் சூழப் பெற்ற திருமறைக்காடாகிய அழகிய நாட்டினிடத்தே, மயற்கு ஊடும் ஆடவர் நாரியர் ஆர் உயிர் வாரி யுண்ணும் முயற்கூடுதாக்க-காமத்தாற் பிணங்குகின்ற மைந்தர் மங்கையராகிய அரிய உயிரை அள்ளியுண்ணும் சந்திரன் மோதுதலினாலே, இருற்கூடு உடையும் முடிச் சிலம்பா - தேனடைகள் உடைகின்ற சிகரம் பொருந்திய மலையினை உடைய தலைவனே, கூடு கயல் கண் இடை ஆகாசம் தீட்டுதல் கைக்கு அரிது எ - காதினைக்கூடும் சேற்கெண்டையை யொத்த கண்ணினையுடைய தலைவியின் இடையாகிய ஆகாச வடிவத்தை எழுதுதல் உமது கைக்கு அரிதாம்.

(கு-ரை.) கயற்கூடுகண் அன்மொழித்தொகை. இது தலைமகளை வயவைத்தருமை சாற்றல். (எக)

அரிதிரி கைக்கு வடுவாழ் மறைசை யரன்வறுமை
பெரிதிரி கைக்குவர் தாண்டான்மெய்ஞ் ஞானம் பிறங்குசுடர்
விரிதிரி கைக்கு வினையே னிடத்தில் விளங்குமட்சக்
கிரிதிரி கைக்கு நிகராம் பிறப்புங் கெடுவிப்பனே.

(இ-ள்) அரிதிரி கைக்குவடு வாழ் மறைசை அரன்-சிங்கங்களும் சஞ்சரிக்கும் யானைகளும் (பகையின்றி) வாழப்பெற்ற திருமறைக் காட்டிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற சங்காரகருத்தர், பெரிது வறுமை

இரிகைக்கு வந்து ஆண்டான்-எனது பெரிதாகிய அறிவின்மை நீங்கு மாறு வந்து என்னை ஆட்கொண்டருளியவர், பிறங்கு மெய்ஞ்ஞானம் விரிசுடர் - விளங்குகின்ற மெய்ஞ்ஞானமாகிய கிரணங்கள் விரிந்த சூரியனுயுள்ளார், திரி கைக் கு வினையேனிடத்தில்-மாறுபட்ட ஒழுக் கத்தினையுடைய தீவினையேனிடத்தில், விளங்கும் மட் சக்கிரி திரி கைக்கு நிகர் ஆம் பிறப்பும் கெடுவிப்பன் எ - விளங்குகின்ற மட்பாத் திரம் செய்யும் குயவனது சக்கரத்தை யொத்து மாறிமாறி வரும் பிறப்பினையும் கெடுத்தருளுவர்.

(கு-ரை.) கை - ஒழுக்கம். கு - தீமை, பாபம். மெய்ஞ்ஞானச் சுடர் விரி திரி யெனப்பிரித்து, மெய்ஞ்ஞான விளக்கில் விரிந்த திரி யானவர் எனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். அவ்வுவமை சிவத்து வியா பகமுற்ற பாசபசுக்களிலொன்றை யுணர்த்துமாகலின் அது பொரு ளன்று என்க. மெய்ஞ்ஞானச்சுடர் விரியெனக்கொண்டு கூட்டி, மெய்ஞ்ஞானச் சுடரின் விரிவேயென்று கூறினும் அமையும். (௮௦)

கெடுப்போ னகந்தையை நான்முகன் கேசவ னுர்க்கு முண்டோன், கடுப்போ னகந்தையற் பங்கின்வைந் தான் மறைக் கானுவந்தா, னடுப்போன கந்தை யுடையான் சிலம் பினம் மாதையொப்பாய், வடுப்போ னகந்தை மணிமுலை நின் குறை மற்றிலையே.

(இ-ள்.) நான்முகன் கேசவனுர்க்கும் அகந்தையைக் கெடுப் போன் - நான்கு முகத்தினையுடைய பிரமனுக்கும் திருமாலுக்கும் அகந்தையை நீக்கியருள்பவர், கடுப் போனகம் உண்டோன் - ஆலா கலவிடமாகிய உணவை யுண்டவர், தையல் பங்கின் வைத்தான் - உமாதேவியாரைப் பாதித் திருமேனியில் வைத்தவர், மறைக்கான் உவந்தான் - திருமறைக்காட்டில் மகிழ்ந்துறைவோர், கந்தைபோன நடு உடையான் - ஆடை நீங்கிய இடையினையுடைய திகம்பரர், இவ ரது, சிலம்பில் நம் மாதை ஒப்பாய் - மலையினிடத்தே வாழும் நமது

தலைவியை (உருவத்தால்) ஒத்திருக்கின்றனை, நகம் தை மணி முலை வடு நின்குறை மற்று இலை-நகம் தைத்த அழகிய முலையினிடத்துள்ள வடுவே நினக்குக் குறையாம் வேறு (குறை) இல்லை.

(து-ரை.) ச-ம் அடியில் போல், ஏ அசை. இது தலைவனோடு புணர்ந்து வந்த தலைவியைத் தோழி வேறுபடுத்துக் கூறி நகையாடல். (அ௧)

மற்றலத் தேரைய மின்றிநெஞ் சேயென்ன மாயங்கொல்லோ
முற்றலத் தேரை விடுஞ்சாலிற் சங்க முழங்குபண்ணைப்
பொற்றலத் தேரை மறைமறைக் கானப் புனிதன்கல்லுட்
பற்றலத் தேரைக்கு மேயளந் தானெப் படிப்படியே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே - (பிழைப்பிற்கு ஓர் வழியுமில்லையே யெனச் சலனமுறுகின்ற) மனமே, என்னமாயம் கொல் ஓ - என்னமாயம், ஏரை விடு முற்று அலத்துச் சாலிற் சங்கம் முழங்கு பண்ணை - எரினை யோட்டுகின்ற விளைந்த படைச்சாலிற் சங்குகள் ஒலிக்கும் வயல் சூழ்ந்த, பொற்றலத்து ஏரை மறை மறைக்கானப் புனிதன் - பொன்னுலகத் தழகினையும் (தன்னொளியால்) மறைக்குந் திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான், கல் உட் பற்று அலத்தேரைக்குமே படி அளந்தான் - கல்லின் உள்ளிடத்தமைந்த தேரைக்கும் படியளந் தருளினர், எப்படி - அது எப்படியோ அப்படியே நமக்கும் படியளப் பாரேயன்றி, மற்று அல - வேறல்ல, ஐயம் இன்றித் தேர் - இதனைச் சந்தேகமின்றித் தெளிதி.

(து-ரை.) எப்படி என்றதனால் அப்படியே என்பதும் தேரைக்குமே படியளந்தாரென்றதனால் நமக்கும் படியளப்பரென்பதும் அவாய் நிலைபற்றி வருவித்துரைக்கப்பட்டன. கொல், ஓ, ஏ, அசை. "கல்லுட் பற்றுதலாகிய அத்திறத்தையுடைய தேரைக்குமே எவ்வண்ணம் படி யளந்தார். இது யாது மாயமோ? சங்கையின்றி யறிதி. அதற்குணவு கிடைப்பது பிறிது யாதொரு வழியானுமன்று" என்னும் உரை பொருளியைபு இன்மையிற் பொருந்தாதென்றுணர்க. (அ௨)

படிகந் தனையனை யான்மறைக் காடன்பொற் பாணியில்வேல்
பிடிகந் தனையரு டாதைய னாடகப் போரவனைக்
கடிகந் தனைமுகில் காணானை யேத்தக் கருதுநெஞ்சே
விடிகந் தனைய மடவார் கலக விழிமையலே.

(இ-ள்.) படிகந்தனை யனையான்-படிகத்தினையொத்த திருமலர்; மறைக்காடன்-திருமறைக்காடர், பொன் பாணியில் வேல்பிடி கந்தனை அருள் தாதையன் - அழகிய கையினிடத்து வேலைத்தாங்கிய முருகக் கடவுளைப் பெற்ற பிதா, ஆடகப் போரவனைக் கடி கந்து அனை முகில் காணானை - இரணியனைக் கொல்லும் (நரசிங்கமாகித்) தூணாகிய தாயி னிடத்துப் பிறந்த மேகம்போன்ற திருமாலாற் காணப்படாதவர், இவரை, நெஞ்சே ஏத்தக்கருது - மனமே துதிக்க எண்ணுவாயாக, அனைய மடவார் கலக விழி மையல் இகந்துவிடு ஏ - நீ விரும்பிய அத் தன்மையையுடைய பெண்களது துன்பத்தையுண்டாக்கும் விழியினா லாகும் காமமயக்கத்தை ஒழித்து விடுவாயாக.

(கு-ரை.) தாதையன் என்பதில் அன் பகுதிப்பொருள் விகுதி. விடு என்பதில் முற்றுகரங்கெட்டது. (அ௩)

மையகற் றானை முகன்றாதை மாணிக்க வாசகனை
மெய்யகற் றானை மகிழ்மறைக் காடனை வேண்டியுன்னுஞ்
செய்யகற் றானைமுக் கோலந்த ணீர்சுரஞ் சென்றனரோ
துய்யகற் றானைப் புரந்தானென் னானுந் தோகையுமே.

(இ-ள்.) மை அகற்று ஆனைமுகன் தாதை-விக்கினங்களைப்போக் கியருளும் யானைமுகக் கடவுளுக்குப் பிதாவாகியவரும், மாணிக்க வாசகனும் மெய்ய கற்றானை மகிழ் மறைக்காடனை - மாணிக்கவாசக ராகிய உண்மைப் பொருளுணர்ந்த திருத்தொண்டரை மகிழ்ந்துகொ ண்டருளிய திருமறைக்காடருமாகியவரை, வேண்டி உன்னும் செய்ய கற்றானை முக்கோல் அந்தணீர்-விரும்பித் தியானிக்கின்ற சிவந்த கற்

காவி தோய்ந்த ஆடையினையும் திரிதண்டத்தையுமுடைய வேதியரே, சுரம் சென்றனரோ - சுரத்துப் போயினரோ ?, தூய்ய கன்று ஆனைப் புரந்தான் அன்னானும் ஈந்தோகையும் ஏ - பரிசுத்தமாகிய கன்றுப்பசுக் களைக் காத்த திருமாலையொத்த ஓர் தலைவனும் எங்கள் பெண்ணும்.

(கு-ரை.) கற்று வலித்தல் விகாரம். இது வேதியரை வினாதல்.()

தோகையி ராமன் மதபாண மங்கந் துளைத்தது கா
ரீகை யிராமன் விதிகற்ப மானதென் மீதிற்சற்று
மோகை யிராமன் மறந்தா ரிராவண னுட்கவென்ற
வாகை யிராமன் பணிமறைக் காடர்வந் தாரிலையே.

(இ-ள்.) தோகையிர் ஆ மன்மதபாணம் அங்கம் துளைத்தது-மங் கையர்களே, ஆ! மன்மதனுடைய பாணங்கள் என்னுடலைத் துளைக் கின்றன, கார் ஈகை இரா மன் விதிகற்பம் ஆனது - இருளினைத் தரு கின்ற இரவோ நிலைபெற்ற பிரமனது கற்பம்போல நீண்டு விடிகின்ற தில்லை, என்மீதிற் சற்றும் ஓகை இராமல் மறந்தார் - என்மீதிற் சிறி தும் அன்பின்றி மறந்தவராகி, இராவணன் உட்கவென்ற வாகை இராமன் பணிமறைக்காடர் வந்தாரிலை - இராவணன் மடியச்செயித்த வெற்றியினையுடைய இராமனாற் பணியப்பெற்ற திருமறைக்காட்டீசர் வந்தனரில்லை.

(கு-ரை.) மறந்தார், முற்றெச்சம். இஃது இரவினீட்டத்துத் தலைவிவருந்தல். (அ௫)

வந்தித்திக் குங்கணை யுங்கொண்ட வேள்பணி மான்குழற்கா
டுந்தித்திக் குங்கனி வாயும்வெண் மூரலு மொன்குழையும்
பந்தித்திக் கும்பெறத் தோன்றிய வேதப் பதியன்பொற்று
வந்தித்திக் குந்தகு மென்ன மன்றுடு மான்கிரிக்கே.

(இ-ள்.) வந்தித்து இக்கும் கணையும் கொண்ட வேள்பணிமான் - வணக்கஞ்செய்து கருப்பு வில்லினையும் மலர்க்கணையினையு முடைய

மன்மதனும் பணியத்தக்க மானபோன்றவளது, குழற்காடும் தித்திக்கும் கனிவாயும் வெண்மூரலும் ஒண்குழையும் - கூந்தற்செறிவும் மதுரமான கனியையொத்த வாயும் வெண்மையாகிய பற்களும் ஒளிபொருந்திய காதும், பந்தித் திக்கும் பெறத் தோன்றிய - வரிசையாய் (யான் காணப்பெறுமாறு) எத்திக்கினும் தோன்றுகின்றன, பொற்றுளம் தித் திக் கும் தரும் என்ன மன்றுடும் அரன் வேதப்பதியன் கிரிக்குஎ - பொற்றுளம் தித் திக் கும் தருமென்னப் பொன்னம்பலத்தில் ஆடுகின்ற சங்காரகருத்தராகிய திருமறைக்காடாது மலையினிடத்தே.

(கு-ரை.) இஃது உருவெளித்தோற்றம். (அசு)

அரம்பையங் காட்டக வேதா ரணியத்த ஞவியச்சுக்
குரம்பையங் காட்டவல் லான்சித்த சித்தன் குருஉச்சடில
சிரம்பையங் காட்ட வணிந்தோ னரவிந்தச் சேவடியன்
பரம்பையங் காட்ட வெரிமுன்பஞ் சாகப் பறந்திடுமே.

(இ-ள்.) அரம்பை அம் காட்டக வேதாரணியத்தன் - வாழைகளின் அழகிய வனத்தினிடத்தேயுள்ள திருமறைக் காட்டையுடையார், ஆவி அச்சுக் குரம்பை அங்கு ஆட்டவல்லான் - உயிரினையுடைய உடலாகிய கூட்டை (வினைப்பயனை நுகர்தற்குரிய) அவ்வவ்விடங்களில் ஆட்டவல்லவர், சித்து அசித்தன் - சித்தாயும் அசித்தாயும் உள்ளவர், குருஉச்சடில சிரம்பையங் காட்ட அணிந்தோன் - (செக்) நிறம்பொருந்திய சடாமகுடத்தில் கங்கையைக்காட்டும் வண்ணந் தரித்துள்ளார், இவரது, அரவிந்தச் சேவடி அன்பர் பயம் - தாமரை மலர்போலும் செவ்விய திருவடிக்கு அன்பினையுடையாரது பயமானது, காட்டெரி முன் பஞ்சு ஆகப் பறந்திடும் - விறகிற்பற்றிய அக்கினியின்முன் பஞ்சுபோல விரைவில் ஒழியும்.

(கு-ரை.) ௩-ம் அடியில் அம் சாரியை. சேவடியென் பரம் எனப் பாடங்கொண்டு சேவடி எனக்கு முத்தித்தானமாயிற்று எனக் கூறுவாருமுளர். அதான்றிச் சேவடி யெனக்குப் பாரமாயிற்றெனப் பொரு

வ்கூறின் மலங்களாகிய பாரத்தை ஒழிக்குந் திருவடி பாரமாவ தெவ் வாறென்க. ஆவியென்னும் பதத்தைத் தனியேபிரித்து உயிருக்குயி ராய் நிற்பவரெனக் கூறலுமொன்று. (அஎ)

பறக்கும் பருந்துவக் குங்கழி யூன்முடைப் பற்றுளதா
யிறக்கும் பருந்துவக் காக்கையை நீக்கி யினிப்பொதிய
வறக்கும்ப ருந்து தமிழ்மறைக் காட னருளைக்கொண்டு
திறக்கும்ப ருந்துதித் தற்கரி தாமுத்திச் சீர்க்கதவே.

(இ-ள்.) பறக்கும் பருந்து உவக்கும் கழிமுடை ஊன் பற்று உள தாய் - பறக்கின்ற பருந்து (உணவாக) மகிழும் முடை நாற்றத்தினை யுடைய மாமிசப்பற்றுள்ளதாகி, இறக்கும் பருந் துவக்கு ஆக்கையை நீக்கி - அழிகின்ற பெரிய தோல் மூடிய சரீரத்தை ஒழித்து, இனிப் பொதிய அறக் கும்பர் உந்து தமிழ்மறைக்காடன் அருளைக்கொண்டு - இனிமேல் பொதிய மலையில் வசிக்கின்ற புண்ணியவடிவம் ஆகிய கும் பத்துத் தோன்றிய அகத்தியமுனிவர் உயர்த்திய தமிழ்வழங்கும் திரு மறைக்காடர் அருளால், உம்பருந் துதித்தற்கு அரிது ஆம் சீர் முத்திக் கதவுதிறக்க ஏ - தேவர்களுந் துதித்தற்கு அரிதாகிய சிறப்பினையுடைய முத்திக்கதவுகளைத் திறப்பீர்களாக.

(கு-ரை.) திறக்க என்பதில் அகரம் தொகுக்கப்பட்டது; திறக்கு எனப் பிரித்து திறப்பேன் எனினும் ஆம். (அஅ)

கதவாயு நீரங்கி மண்காய மான கடவுளெனை
யுதவாயு மப்பனு மானவன் வேத முறைவனத்தான்
பதவாயு தக்கொடி வேடாதை கீர்த்தியைப் பாடுதற்குச்
சதவாயு நாவுந்தந் தானில்லை வாணி தலைமகனே.

(இ-ள்.) மண் நீர் அங்கி கதவாயு காயம் ஆனகடவுள் - நிலமும் நீரும் நெருப்பும் வேகமுடைய காற்றும் ஆகாயமும் ஆகிய கடவுள், எனை உதவு ஆயும் அப்பனும் ஆனவன் - என்னைப்பெற்ற மாதாவும்

பிதர்வுமாயுள்ளார், வேதம் உறை வனத்தான் - வேதம் வசிக்கின்ற திருமறைக்காடர், பத ஆயுதக்கொடி வேள் தாதை - காலினை ஆயுதமாகப்பெற்ற கோழிக் கொடியினையுடைய முருகக்கடவுளின் பிதா, இவரது, கீர்த்தியைப் பாடுதற்கு - புகழை யான்பாடித் துதிக்கும்பொருட்டு, வாணி தலைமகன் சதவாயும் நாவும் தந்தானில்லை - சரசுவதி நாயகனான பிரமன் நூறு வாயினையும் நூறு நாக்கினையும் படைத்தானில்லை. (அக)

மகா சலந்தா ளந்தரு வேத வனத்தன்புய
சிகா சலந்தா ஞவியுண் டானடல் சேர்ந்திலங்கு
முகா சலந்தா வாலாச ஞவுரி யங்கையொற்றைப்
புகா சலந்தாப் போர்த்தா யெனவினை பொன்றிடுமே.

(இ-ள்.) மகரசலம் தாளம்தரு வேதவனத்தன்-மகரமீனையுடைய கடல் முத்தினைக்கொழிக்கும் திருமறைக்காட்டினை யுடையவராகியும், புய சிகர சலந்தரன் ஆவியுண்டான் - புயமலையினையுடைய சலந்தரன் என்னும் அசுரனுடைய உயிரை வாங்கியவருமாகிய சிவபெருமானை, அடல் சேர்ந்து இலங்கும் - வலிமைபெற்று விளங்கும், அரவு அரசு அலந்து உகு ஆல அசனு - வாசுகியென்னும் அரவரசன் (அமிர்தக் கடைகையில்) வருத்தமுற்றுக் கக்கிய விடத்தினை புணவாகக் கொண்டருளியவரே, ஒற்றை அம் கைப் புகர் அசலம் உரி தரப் போர்த்தாய்- ஓர் அழகிய துதிக்கையினையும் கபில நிறத்தினையுமுடைய யானை தோலினைத் தர அதனைப் போர்த்தவரே, என வினை பொன்றிடும் ஏ - என்று துதிக்க நமது சன்மபந்தம் கெட்டொழியும்.

(கு-வை.) அரவரசலந்துகு எனற்பாலது எதுகைபெற்றி உகரசலந்தரவு என நின்றது. அடல்சேர்ந்திலங்கு முகாசலந்தா வாலாசனு என்றதற்கு "வலிமைபொருந்தி விளங்காநின்ற உகரமென்னப்பட்ட வயிரத்தைக்கொண்ட காளபோசனரே" என்னும் உரை போலியுரையாமென்றுணர்க. அன்றியும் உகரசலந்தா என்னுந்தொடர்க்கு உகரசொரூபியாகிய ஜல வர்ணனைத் தரித்தவரே எனக்கூறினு மமையும். (கஂ)

பொன்றுதை யம்புயத் தின்கால னஞ்சிப் புரண்டுவிழ
நின்றுதை யம்புயத் தாண்மறைக் காட னிழல்வெற்பினீ
ரொன்றுதை யம்புயங் கன்வாய் விழுங்கிய தோமணித்தே
ரென்றுதை யம்புயன் மூடிய தோநின் றியம்பிடுமே.

(இ-ள்.) பொன் துதை அம் புயத் திண் காலன் - பொன்னணி பூண்ட அழகிய புயத்தினையுடைய வலிய இயமன், அஞ்சிப்புரண்டு விழ நின்று உதை அம்புயத்தாண் மறைக்காடன் - பயந்து வீழ்ந்துபுரளும்படி நின்று உதைத்த தாமரை மலர்போன்ற திருவடியினையுடைய திருமறைக்காடராது, நிழல்வெற்பினீர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலையிலுள்ள மங்கையர்களே, உது ஒன்று ஐயம் - இது ஒன்று எனக்குச் சந்தேகமாகின்றது, மணித்தேர் உதையம் என்று புயங்கன் வாய் விழுங்கியதோ - அழகியதேரில் உதயஞ்செய்யும் சூரியனை (க்கேதுவென்னும்) பாம்பு வாயினால் விழுங்கியதோ, புயல் மூடியதோ நின்று இயம்பிடும் ஏ - அல்லது மேகம் மூடி மறைத்ததோ அதனை நின்று ஆராய்ந்து சொல்லுவீராக. (கக)

இயக்கோடை யாம்பன் முசுகுந்த னேத்து மிறைவவண்டு
முயக்கோடை யாம்பன் மலர்மறைக் கான்முத லேசுருதிச்
சயக்கோடை யாம்பன்முத் தேயடி யேன்சட் டகம்விடுநாண்
மயக்கோடை யாம்பன் மருந்தேநின் பார்வை வழங்குதியே.

(இ-ள்.) ஓடை ஆம்பல் இயக்கு முசுகுந்தன் ஏத்தும் இறைவ - முகபடாம் அணிந்த யானையினைச்செலுத்தும் முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தி துதிக்கும் இறைவரே, ஓடை வண்டு முயக்கு ஆம்பல் மலர் மறைக்கான் முதலே - ஓடைகளில் வண்டுகள் இணைதலையுடைய ஆம்பல் மலர்கள் மலருகின்ற திருமறைக்காட்டு முதல்வரே, சுருதிச் சயக்கோடை ஆம்பல்முத்தே - வேதமாகிய வெற்றிபொருந்திய குதிரையை யுடைய அழகிய மூங்கிலிற்றோன்றிய முத்தாயுள்ளவரே, அடியேன் சட்டகம் விடும் நாள் மயக்கோடு ஐ ஆம் - உமக்கடிமையாகிய எனது

உடல் நீங்குங்காலத்து அறிவுமயங்குத லுடனே கபமும் உண்டாகும், பன்மருந்து நின்பார்வையே வழங்குதி - அவை தீர்தற்குரிய பலமருந்தும் உமது அருட்பார்வையே யாமாதலின் அதனை அப்பொழுது வழங்குவீராக.

(கு-ரை.) உயிர்ப்பிணியாகிய மயக்கமும் உடற்பிணியாகிய கபம் முதலியனவும் நீக்குதலிற் பார்வை பன்மருந்தென்னப்பட்டது. அன்றியும், சகல மருந்தின் வலிமையும் அருட்பார்வைக்கு உளதாதலின் பன்மருந்தென்றாரெனினும் அமையும். (கஉ)

குதிக்குஞ் சிதாரிக் கட்கயற் பாவை கொழுநன்மன்றிற்
சதிக்குஞ் சிதநடத் தான்கொன்றை மாலை தவழ்குழவி
மதிக்குஞ்சி தங்கிய வேணியன் வேத வனத்தலத்தி
லுதிக்குஞ் சிதலை யெறும்பாதி பேற்றை யுரைக்கரிதே.

(இ-ள்.) குதிக்கும் கயல் சிநர் அரிக்கண் பாவை கொழுநன் - தாவுகின்ற சேலினையும் வண்டினையும் போன்ற வரிபொருந்திய கண்ணினையுடைய உமாதேவியாருக்கு நாயகர், மன்றிற் சதிக் குஞ்சித நடத்தான் - சபையினிடத்தே சதிபொருந்திய குஞ்சித நடனத்தையுடையார், கொன்றைமாலை தவழ் குழவிமதி தங்கிய குஞ்சி வேணியன் - கொன்றைமாலையும் தவழுகின்ற இளம்பிறையும் பொருந்திய குஞ்சியாகிய சடையினையுடையார், இவரது, வேதவனத் தலத்தில் - திருமறைக்காடென்னும் திருப்பதியில், உதிக்கும் சிதலை எறும்புஆதி பேற்றை உரைக்க அரிது - பிறக்கும் கறையான் எறும்பு முதலிய பிராணிகளும் பெறுபேற்றினை நாம் உரைக்க அரிது.

(கு-ரை.) ஏ - அசை. சதி தாளவொத்து. (கங)

உரைத்தென்ன வன்மை பரன்மறைக் கானுறை யோங்கல்முகி
னிரைத்தென்ன வன்மலி பூங்குழ லாயெனுஞ் செனுமிரும்பைக்
கரைத்தென்ன வன்னகைப் பூண்மார்பஞ் சேரக் கருதுபொதி
வரைத்தென்ன வன்கொடி சாடிய வேல்விழி வாணகையே.

(இ-ள்.) வண்மை உரைத்து என்ன - உனது பெருமையைச் சொல்வதினாற் பயன்யாது ?, பரன் மறைக்கான் உறை ஓங்கல் முகில் நிரைத்தென்ன அல்மலி பூங்குழலாள்-சிவபிரானது திருமறைக்காட்டில் இருக்கும் மலையிலே மேகங்கள் செறிந்தாற்போல இருள் நிறைந்த அழகிய கூந்தலையுடையாளது, நெஞ்செனும் இரும்பைக் கரைத்து-மனமாகிய இரும்பைக் கரையப்பண்ணி, என்னவன் நகைப்பூண்மார்பஞ் சேரக்கருது - எனக்குரியவனான தலைவனது ஒள்ளிய பூணினைத் தரித்த மார்பினை அவள் தழுவுதற்கு உபாயம் எண்ணுவாயாக, வரைத் தென்னவன் கொடி சாடிய வேல் விழி வாள் நகையே - பொதியமலையினையுடையானது கயற்கொடியைச் செயித்த வேல்போலுங் கண்ணினையும் ஒளிபொருந்திய நகையினையுமுடையாய்.

(கு-ரை.) பூங்குழலாள் - ஊடற்றலைவி. இது பாங்கன் ஊடற்றலைவியின் சேடியோ டுரைத்தல். இது புனல்விளையாட்டிற் பரத்தைத்தலைவியைச் சிறிய பரத்தையருள் ஒருத்தி மற்றொருத்தியோடுரைத்ததாகக் கொள்ளுவாருமுளர். (கூச)

வானண்ட ருண்டி வழங்குஞ்செவ் வாய்ச்சி மணிகறங்கு
மானண்டர் வேயிசை கேட்கப் பொருளணை வாய்கவைத்த
கானண் டளாயினி னத்தீனு முத்தினைக் காமரன்னந்
தானண்ட மென்றணைக் கும்மறைக் காட்டுறை சங்கரனே.

(இ-ள்.) வான் அண்டர் உண்டி வழங்குஞ் செவ்வாய்ச்சி - மேலாய தேவாமிர்தத்தைக் கொடுக்கின்ற சிவந்தவாயினையுடைய எம் மாது, மணிகறங்கும் ஆன் அண்டர் வேய் இசை கேட்கப்பொருள் - (கழுத்திற்கட்டிய) மணிக ளொலிக்கும் பசுக்களைக்காக்கும் இடையர் களது புல்லாங்குழலினோசையைக் கேட்கச் சகிக்கின்றாளில்லை, அணை வாய் - ஆதலால் அவளையணைந்தருள்வீராக, கவைத்த கால் நண்டு அளையினில் நத்து ஈனு முத்தினை - பிளப்பாகிய கால்களையுடைய நண்டு வளைகளில் சங்குகள் ஈன்ற முத்துக்களை, காமர் அன்னம் தான் அண்டம் என்று அணைக்கும் மறைக்காட்டு உறை சங்கரனே - அழகிய அன்

னங்கள் முட்டையென்றெண்ணி அடைகிடக்கப்பெற்ற திருமறைக் காட்டில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே! (கூ)

சங்க மடங்கலை சூழ்மறைக் காடன் றடஞ்சிலம்பிற்
றுங்க மடங்கலை யன்னான் புரியுஞ்சொற் சூதையெண்ணேன்
பைங்க மடங்கலை நேரும் புறவடிப் பார்வைதக்கோர்
சிங்க மடங்கலை கற்பாரென் றூர்பொற் சிலைநுதலே.

(இ-ள்.) சங்கம் மடங்கு அலை சூழ் மறைக்காடன் தடஞ்சிலம்பில் - சங்குகள்பொருந்திய மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டீசரது அகன்ற மலையினிடத்தே, துங்க மடங்கலை அன்னான் புரியும் சொற்சூதை எண்ணேன் - வலிய சிங்கத்தையொத்த தலைவன் செய்த சொற் சூதினை யான் உற்று நினைத்தேனில்லை, பைங் கமடம் கலை நேரும் புறவடிப் பார்வை - பசுமையான ஆமையையும் கலைமானையும் (முறையே) ஒத்த புறவடியினையும் கண்ணினையுமுடையவளே, பொன்சிலை நுதலே - அழகிய வில்லையொத்த நுதலையுடையவளே, தக்கோர் மடம் சிங்கக் கலைகற்பார் என்றூர்-பெரியோர் அறியாமை கெடும்வண்ணம் கலைகளைக்கற்பார் என்று கூறினர்.

(கு-ரை.) அஃது என்னைப்பிரிதற்குப்போலும் என்பது எஞ்சிநின்றது. இஃது ஓதற்பிரிவிற் றலைவி வருந்தல். (கக)

சிலைக்கோடு மேல்வைத்த கோற்றே னுடைந்தசெந் தேறல்வ
றலைக்கோடும் வேத வனப்பெரு மான்மலைச் சங்கரிதன் [யற்
முலைக்கோடு பட்ட தழும்பான் சடில முடிமணிபாங்
கலைக்கோடு வெண்பிறை யைச்செங்கை கூப்புதி கார்மயிலே.

(இ-ள்.) சிலைக் கோடு மேல் வைத்த கோற்றேன் உடைந்த செந்தேறல்-மலையினது சிகரத்தின்மேல் (ஈக்கள்) வைத்த கொம்புத்தேன் கூடு உடைந்த செவ்வியதேன் ஆனது, வயற்றலைக்கு ஓடும் வேதவனப்பெருமான் - வயலினிடங்களுக்கு ஓடப்பெற்ற திருமறைக்காட்டிறை

வர், மலைச் சங்கரிதன் முலைக்கோடு பட்ட தழும்பான் - பர்வதபுத்திரி யாகிய உமாதேவியாரது தனங்களாகிய கொம்புபட்ட தழும்பினை யுடைய சிவபெருமான், இவரது, சடிலமுடி மணியாம் - சடாமுடியில் வயிரமணியைப்போல விளங்கும், கலைக்கோடு வெண்பிறையைச்செங் கை கூப்புதி கார்மயிலே - கலைமானையுடைய வளைந்த வெண்மையாகிய பிறைமதியினைச் செவ்விய கை கூப்பித் தொழுவாயாக, கார்காலத்து மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாய்!

(கு-ரை.) இது பிறைதொழுகென்றல். (கஎ)

காரண னோமத் தலைவே திகைமறைக் கானப்பரி
பூரண னோமத்த மானவன் வில்லிடம் பொன்வெள்ளிமா
வாரண நோமத்த வாரணங் காத்திடு மாழிப்புவி
பாரண னோமத்த வேணியைத் தாங்கிய பால்விடையே.

(இ-ள்.) காரணன் - உலகத்திற்கு நிமித்தகாரணராயுள்ளார், தலை ஓமவேதிகை மறைக்கானப் பரிபூரணன் - தலைமையான யாகவேதி கைகளையுடைய திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளியிருக்கும் பரிபூரணர், ஓம் அத்தம் ஆனவன் - பிரணவப்பொருளானவர், வில் இடமோ பொன் வெள்ளி - இவர்க்கு (முறையே) வில்லும் இருப்பிடமுமாயுள்ளன பொன்மலையும் வெள்ளிமலையுமாம், மாவோ ஆரணம் - குதிரை வேதமாம், நோம் மத்த வாரணங் காத்திடும் ஆழிப் புவி பாரணனே - (முதலைபிடிக்க) வருந்தும் மதயானையைக் காத்த கடல்சூழ்ந்த உலகினை யுண்ட திருமால், மத்த வேணியைத் தாங்கிய பால்விடை எ - ஊமத்த மலரைச் சடையிற் றரித்த அச் சிவபெருமானைத் தாங்கிய வெள்ளிய இடபமாம்.

(கு-ரை.) ஓ சிறப்பு, அதனை ஏனையிடத்துங் கூட்டுக. (கஅ)

பாலம் பகவன் மயிலுரைக் கோவியற் பாவைபங்கன்
ஞாலம் பகவன் மருப்பினிற் கின்றிடு நாரணனுங்
கோலம் பகவ னவின்மறைக் காடன் குருஉச்சடில
மேலம் பகவ னமையாண் டருளுவன் மேதகவே.

(இ-ள்.) பால் அம்பு அகவல் மயில் உரை கோ இயல் பாவை பங்கன் - பாலினையும் கணையினையும் ஆடுகின்ற மயிலினையும் (முறையே)

ஒத்த சொல்லினையும் கண்ணினையும் சாயலினையுமுடைய உமாதேவி யாரைப் பாதித்திருமேனியிலுடையார், ஞாலம் பகவன் மருப்பினிற் கின்றிடும் கோலமாம் நாரணன் பகவன் - பூமியானது பிளக்கும் வண்ணம் வலிய கோட்டினுற் கிழித்த வராகமாகிய திருமாலும் பிரமனும், நவில் மறைக் காடன்-துதிக்கப்பெற்ற திருமறைக்காடர், குரூஉச்சடில மேல் அம் பகவன்-ஒளிபொருந்திய சடையின்மேற் கங்கையைத் தரித்துள்ள சிவபெருமானுகிய பகவான், மேதக நமை ஆண்டருளுவன் - யாம் மேம்பட்டுய்யும்வண்ணம் எம்மை யாண்டருளுவர்.

(து-ரை.) இது நிரனிறையணி. (கக)

தகர நகரமுன் னைமைந் தெழுத்தர் தறுகண்முகப்
புகர நகரத் தரவேழப் போர்வையர் பொங்கனலம்
பகர நகரத்தர் வேதங்கள் பூசித்த பான்மைபெற்ற
சிகர நகரத்த ரெற்களிப் பார்முத்திச் செந்திருவே.

(இ-ள்.) தகர நகரம் முன்னும் ஐந்து எழுத்தர் - தகர நகர எழுத்தை முதலாகப்பெற்ற பஞ்சாக்கரத்தினையுடையார், தறுகண் முகப் புகர நகர் அத் தர வேழப் போர்வையர் - அஞ்சாமையுள்ள முகத்திற் புள்ளியினையுடைய நகர்ந்து செல்லும் அந்த வலிய (கயாசுரனென்னும்) யானையினது தோலினைப் போர்த்தவர், பொங்கு அனல் அம்பகர் - விளங்குகின்ற அக்கினிக்கண்ணினை உடையார், அநகர் - தூய்மையினை யுடையார், அத்தர் - (முதற்) கடவுள், - வேதங்கள் பூசித்த பான்மை பெற்ற சிகரநகரத்தர் - வேதங்களாற் பூசிக்கப்பட்ட மாட்சிமைபெற்ற தலைநகர் ஆகிய திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமான், இவர், எற்கு முத்திச் செந்திரு வளிப்பர்-எனக்குப் பரமுத்தியாகிய பெருஞ்செல்வத்தைக் கொடுத்தருளுவர்.

(து-ரை.) சிகரநகரத்தர் என்றதில் நகரத்திற்குக் கோயில் என்னும் பொருளு முண்டெனினும் பதிப்பெயர் கூறவேண்டுவது நியமமாதலின் நகரம் திருமறைக்காடு என்று பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தென் றுணர்க. (க00)

மறைசையந்தாதி மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

மறைசையந்தாதியின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

மறைசையந்தாதியின் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி
முற்றிற்று.
